



# DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

---

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 117

---

## **Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés**

Sessió celebrada dia 7 de novembre del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

### **SUMARI**

#### **I. PREGUNTES:**

- 1) RGE núm. 8874/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alemany i Cladera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla d'equilibri econòmic i financer (I). 5870
  - 2) RGE núm. 8875/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla d'equilibri econòmic i financer (II). 5871
  - 3) RGE núm. 9045/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a presentació del candidat de Campanet. 5872
  - 4) RGE núm. 9055/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a contractació de personal de l'Hospital d'Inca. 5874
  - 5) RGE núm. 9046/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Sebastiana Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a consolat argentí a les Illes Balears (I). 5875
  - 6) RGE núm. 9047/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a consolat argentí a les Illes Balears (II). 5876
  - 7) RGE núm. 9051/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a
-

- objectius del conveni entre la Conselleria d'Immigració i Cooperació i la Universitat de les Illes Balears. 5877
- 8) RGE núm. 9049/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions en el marc del conveni signat entre la Fundació Reial Mallorca i la Conselleria d'Immigració i Cooperació. 5878
- 9) RGE núm. 9043/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a zones ANEI i ARIP del PORN de la Serra de Tramuntana. 5879
- 10) RGE núm. 9050/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a captura de peixos de talla petita. (**Ajornada**). 5880
- 11) RGE núm. 9054/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inversions de l'Estat a la comunitat autònoma. 5880
- 12) RGE núm. 9053/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sagrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a característiques del Portal de Tributs. 5881
- 13) RGE núm. 9052/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla d'atenció a la dona. 5881
- 14) RGE núm. 9048/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a "*red de opinadores*". 5882
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 7932/06**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a polític general del Govern de les Illes Balears en matèria de depuradores. 5883

### III. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 2443/06**, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, PSM-Entesa Nacionalista i Esquerra Unida i Els Verds, relativa a actuacions per a la recuperació de la memòria històrica de les Illes Balears. 5892
- 2) RGE núm. 6326/06**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a ajudes als estudiants universitaris. (**Retirada**) 5899
- 3) RGE núm. 6335/06**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a Pla estratègic de salut mental. 5899

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, començam la sessió. El primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple.

**I.1) Pregunta RGE núm. 8874/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alemany i Cladera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla d'equilibri econòmic i financer (I).**

Primera pregunta, RGE núm.8874/06, ajornada a la sessió anterior, relativa a Pla d'equilibri econòmic financer, que formula el diputat Sr. Antoni Alemany i Cladera, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. ALEMANY I CLADERA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, el mateix pla econòmic financer justifica la seva elaboració per una situació financera degradada, per millorar la situació de dèficit varen presentar un pla en què es comprometien a augmentar els ingressos i a controlar, millor del que ho havien fet, la despesa. A aquest pla el defensaren entre altres motius per justificar el gran endeutament que varen

fer. Una vegada fet ja l'extraordinari endeutament d'aquesta comunitat, voldríem saber com està el grau de compliment d'aquest pla.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Economia i Hisenda.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, un pla d'equilibri econòmic financer no té la finalitat que vostè diu, té com a finalitat, perquè vostè diu que es fa amb posterioritat d'un endeutament, vostè s'equivoca, es fa abans de fer l'endeutament, i té com a finalitat, quan una administració, en aquest cas una comunitat autònoma, per fer front a una política econòmica anticíclica, tengui en compte que varem rebre un creixement del PIB del zero, és a dir, tenfem una política deteriorada i varem seguir una política econòmica anticíclica, volfem realitzar inversions, llavors aquestes inversions, per fer front a aquesta política econòmica

deteriorada que vàrem rebre del govern del pacte, havien de produir un dèficit, llavors el que feim és demanar autorització per a un endeutament al Govern central.

Aquest pla d'equilibri, aquests endeutaments poden ser per a un període màxim de fins a tres anys, en el qual l'objectiu es tornar a l'estabilitat pressupostària, és a dir, al dèficit zero. Això és un pla d'equilibri econòmic financer. Contestant a la seva pregunta, una vegada explicat, el primer any tancat, el 2005, el grau de compliment és total, i estam segurs que als anys 2006 i 2007 també ho seran.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. ALEMANY I CLADERA:

Gràcies, Sr. President. Abans no, abans sí, però perquè volien justificar que podien fer l'endeutament extraordinari que varen fer. Per tant, nosaltres creim que és important, perquè ja han fet l'endeutament, un endeutament que nosaltres consideram inassequible per aquesta comunitat, una vegada que han fet l'endeutament convendria que ens diguessin exactament quines són les passes que s'han donat perquè entre altres coses vostès prometien una pujada d'ingressos. Pujada d'ingressos, per cert, en què una de les vies era l'autotaxa, però després ens diu que ho va fer per passar el temps i per enganar el ministeri i després la retiren, però no ha pres una mesura alternativa a aquesta, després diu que mantindrà la plantilla, el 2005, i una sèrie de coses més.

Un tema que jo he comprovat, una dada, és que les taxes de ports en el pressupost del 2007 no és la que vostès preveuen en el pla econòmic financer, molt ens temem que la resta del pla sigui també un passatemp i ja ho veurem perquè allò que els interessa és fer les coses com volen i no com les han de fer, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Moltes gràcies. Allò que és d'obligat compliment és el tema del dèficit, tornar a l'estabilitat pressupostària, les mesures són variables en funció de les circumstàncies que tenien i, per tant, l'únic que jo veig és que vostès tenen una obsessió a posar impostos i ens tornen retreure el posar impostos, aquest govern creu que la millora d'ingressos tributaris que és continuada és precisament no posant impostos, oblidin el cèntim sanitari que no el posarem, oblidin l'autotaxa que vàrem dir que no era una mesura fiscal, que no la posarem.

Per tant, diu que el grau de compliment va per mal camí, escolti, el Consell de Política Fiscal i Financera del passat 13 de setembre, núm. 62, va constatar per part del Ministeri d'Economia i Hisenda, a proposta del vicepresident i amb la

referència de la IGAE, que el pla d'estabilitat de Balears s'estava complint. Per tant, estam complint tots els requisits, no enganin, és a dir, estam complint, ens varen demanar quines mesures havíem pres el 10 d'abril del 2006, els vàrem remetre tota la informació. Per tant, el 13 de setembre el Consell de Política Fiscal i Financera diu que Balears està complint l'estabilitat pressupostària. Com vostè sap tenim ingressos molt superiors als prevists, perquè hem informat la Cambra en aquest tema. Per tant, el grau de compliment és absolut, el 2008 es podran fer pressupostos en dèficit zero i s'haurà fet la principal funció en millora de l'economia.

**I.2) Pregunta RGE núm. 8875/06, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla d'equilibri econòmic i financer (II).**

EL SR. PRESIDENT:

Segona pregunta, RGE núm. 8875/06, ajornada a la sessió anterior, relativa a pla d'equilibri econòmic financer que formula el diputat Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, seguim amb el mateix tema i ens interessa preguntar-li si en aquest pressupost del 2007 continuarà la línia d'incompliment del ja esmentat Pla d'equilibri econòmic financer per a la comunitat autònoma de les Illes Balears 2006-2008 que, com s'ha pogut constatar en aquest exercici, com dic, ha entrat dins una via d'incompliments.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Economia i Hisenda.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Sr. Diputat. Jo no sé si és a causa de la seva ignorància o a causa de la seva mala fe que vostè afirma que incomplim el pla, això és incert, ho diu el Consell de Política Fiscal i Financera, ho diu el Ministeri d'Economia i Hisenda i ho diu la IGAE. Per tant, deman la seva rectificació perquè no és admissible que vostè digui que incomplim quan el Ministeri diu que complim.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, miri la pregunta ens interessa especialment, malgrat que vostè en vulgui sortir, si bé supòs que entendran vostè i la resta dels diputats, periodistes i ciutadans en general que de la resposta no ens fiam ni poc, ni molt, ni mica i no ens fiam perquè vostè té a gala fer intervencions a aquest parlament carregades de falsedats i d'imprecisions i és especialment imprecís i diu falsedats

especialment quan parla precisament d'aquest pla d'equilibri, vostè sabrà per què.

Aquest pla que és com un fill seu, Sr. Conseller. Vostè parla d'ignorància per part meua, potser sí que jo som un ignorant, però almenys encara no he dit mentides ni he dit falsedats, cosa que sí que vostè ha fet a aquest mateix plenari, Sr. Conseller. Vostè ha dit coses contradictòries a aquest plenari i està clar que aquest fill seu, que és aquest pla d'equilibri, és a causa precisament de la seva incompetència, vostè ho sap tot i vostè ho fa tot molt bé, però és clarament un incompetent perquè aquest pla d'equilibri ve motivat pel fet de ser vostè el primer conseller que presenta i aprova un pressupost amb dèficit, Sr. Conseller. Vostè té aquest mèrit.

Pla d'equilibri, Sr. Conseller. Primer vostè va negar la necessitat d'aquest pla, llavors caient a l'evidència, no ha tengut més remei que acceptar que sí que hi era, i a més a més, ha reconegut, que això ja és el darrer que es podria esperar, que vostè el va aprovar per enganar, per mentir. I ni més ni menys que per enganar el Ministeri d'Hisenda, vostè ho ha reconegut, Sr. Conseller. Vostè ha aprovat un pla per enganar el Ministeri perquè si no, si no ho hagués fet així, no s'hauria aprovat aquest pla i vostè hagués vist perillar els seus pressupostos que va presentar amb dèficit, Sr. Conseller.

Es van coneixent les seves mentides i vostè ha parlat d'enganys i mentides. Quin més engany que el ridícul de l'autaxa que hem hagut de viure, Sr. Conseller?, que és un mèrit seu, això és el que ha d'explicar. Quines altres modificacions ens esperen per al 2007 i al 2008 o paregudes a aquest frau de l'autotaxa, Sr. Conseller?

Expliqui'ns això, digui'ns què és el que ens espera per a l'any que ve i sabrem quines són les noves mentides, les noves falsedats i els nous enganys que guarden els seus pressupostos i la seva gestió. Això és el que ha d'explicar i no dir que si uns són uns ignorants o si no en saben, vostè que és un incompetent.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, per favor. Té la paraula el Sr. Conseller d'Economia i Hisenda.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President. Miri, entre la seva opinió, Sr. Diputat, i la del secretari d'estat d'Economia i Pressuposts, Carlos Ocaña, crec que té més coneixements i més possibilitats de credibilitat el secretari d'estat, i fa simplement una setmana, a aquestes mateixes hores, feia una conferència d'inauguració de l'Asociación para el Progreso de la Dirección. El secretari d'estat, segons reflecteix a l'agència EFE, diu que "*El plan de saneamiento balear contribuirá al déficit local moderado. El secretario de estado de Economía, Carlos Ocaña, dijo hoy que el déficit de la administración local previsto para el año que viene será moderado gracias en gran parte a los planes de saneamiento de comunidades como Baleares*". Per tant, entre les seves opinions i la del Sr. Carlos Ocaña crec que tota la Cambra i tots el mitjans de comunicació, tal com varen

reflectir, té més credibilitat el Sr. Carlos Ocaña. Primer tema molt clar, Sr. Diputat.

Vostè parla del tema d'ingressos i de l'autotaxa. Miri, en el pla de l'any 2005, què és el que diu la IGAE l'any 2005? A veure qui diu mentides i qui no diu mentides, qui enganya aquesta cambra i qui no. És important també el tancament de l'exercici 2005, un cop revisat pel Ministeri d'Economia i Hisenda mitjançant la IGAE, la Intervenció General de l'Estat, no hi tenim nosaltres res a veure, que ha complert sobradament la previsió de dèficit no financer inclòs en el pla d'equilibri ja que l'ha situat en 297 milions d'euros, molt per sota dels 386 milions d'euros previstos. És a dir, en teníem fins a 386 i la IGAE diu que n'hem emprat 297, molt inferior, és a dir, que d'aquests endeutaments bruts que destrueixen, nosaltres en feim manco.

A l'any 2006 teníem una previsió d'endeutament màxim de 250 milions, en aquest moment en duim 151, és a dir, no estam ofegats, i la màxima previsió que feim és de 80. Per tant, tenim una previsió, com a màxim,... és a dir, que ens sobraran 19 milions d'euros, és a dir, no enganyem dient que fem endeutament assassí, estam per davall del pla d'estabilitat. El pressupost que presentam per a l'any 2007, també ja té una previsió per sota dels 6 milions d'euros, que deixam de marge. En qualsevol cas, els ingressos tributaris estan molt per sobre i per tant no tenim necessitat de posar el cèntim sanitari, no tenim necessitat de posar cap impost.

I a vostè allò que li sap greu és que això passi pel tema d'eliminar l'impost de successions.

(Aplaudiments a la sala)

**I.3) Pregunta RGE núm. 9045/06, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a presentació del candidat de Campanet.**

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta, RGE núm. 9045/06, relativa a presentació del candidat de Campanet, que formula la diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Vicepresidenta, els ciutadans d'aquestes illes segur que estan molt interessat a saber quina quantitat de sous públics destina aquest govern per pagar els seus enviats especials a IB3 o, el que és el mateix, els seus comissaris polítics disfressats de pseudoperiodistes i convertits en veritables agents electorals del Partit Popular els caps de setmana.

Això és el que va passar la setmana passada a la presentació del candidat del Partit Popular a Campanet. Una anomenada estrella mediàtica d'IB3, aquesta televisió i ràdio pública, plural i independent com vostès diuen i que ara ja ningú no es creu, es dedica a matxucar en un míting un govern municipal i el seu batlle del PSM i a destacar les meravelles dels candidats del PP. Creu sincerament el Govern que es pot utilitzar un mitjà

públic com IB3, d'aquesta forma transvestida, on un presentador fa campanya pel PP els caps de setmana i després segueix fent campanya pel PP des de la ràdio i la televisió públiques? Quants de sous ens consta això als ciutadans de les Illes, Sra. Vicepresidenta? I per cert, estalviï's, supòs que ara em farà tot un llistat de comparacions d'altres televisions públiques perquè és allò que fa sempre que parla d'IB3, estalviï's les comparacions i per favor, contesti concretament el cas d'IB3 i del seus agents electorals.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. No conec cap pseudoperiodista, no conec cap enviat especial d'IB3 i no sé, Sra. Diputada, de què em parla. Gràcies. Sr. President.

*(Alguns aplaudiments)*

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Poca defensa tenia aquest govern, Sra. Vicepresidenta, amb la manipulació d'IB3 que vostès estan accelerant a mida que s'acosten les eleccions perquè jo veig aquí el president, Sr. Matas, -tal vegada l'hagués poguda informar- al costat del candidat de Campanet del Partit Popular presentat per un pseudoperiodista, al qual vostès anomenen estrella mediàtica, del Partit Popular en aquest cas, a IB3. El Partit Popular té tot el dret del món a escollir els presentadors dels seus candidats, però allò que no pot fer un govern és confondre el privat amb el públic i pagar favors, feines o com vostès ho vulguin dir amb els sous públics que és el que fan a través d'IB3.

Quina imparcialitat es pot esperar d'un pseudoperiodista transvestit que devia posar cara de professional independent i que de nit presenta amb el president Matas el candidat del Partit Popular de Campanet? I ja no parlarem d'ètica periodística perquè no crec que vostès sàpiguen què és això.

Aquest no és el model de televisió pública que volem, Sra. Vicepresidenta. No volem agents electorals a IB3.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula la Sra. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Això és el que passa sempre amb l'esquerra, quan un periodista...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, per favor, si és tan amable, comporti's.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Demanaria que em tornàs computar el temps. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

No passi pena.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Això és el que passa habitualment amb l'esquerra, quan un periodista, fent ús de la seva llibertat d'expressió, diu qualque cosa que no els agrada, per cert a l'ex-presidenta única de la democràcia que ha suportat perdre una votació de confiança i seguir de presidenta, idò, automàticament venen els insults de pseudoperiodista, de transvestida, i també interrupcions a la vicepresidenta quan intenta contestar.

Miri, aquest periodista, per cert un periodista que ha rebut moltíssims de premis, que ha escrit 14 llibres, que ha escrit més de 5.000 articles a nivell nacional, que ha obtingut el premi *Ondas*, que ha presentat pregons a Trujillo, per cert que hi governa el PSOE, que ha presentat moltíssimes activitats de moltíssimes organitzacions i també ajuntaments en els quals hi governa el PSOE, fa exactament el mateix que fa Rosa María Mateos, quan va presentar un candidat del PSOE, el mateix que va fer Manuel Campo Vidal quan va presentar Montilla com a president de la Generalitat... Demanaria un poquet de respecte, més que res perquè jo l'he respectada a ella.

EL SR. PRESIDENT:

Continui.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. O el mateix que ha fet Iñaki Gabilondo quan ha presentat un acte del PSOE. Què passa? Que quan presenten els seus actes són imparcials i quan presenten els nostres no ho són?

En fi, jo crec que la ciutadania es mereix coherència. Tots aquests periodistes, concretament Rosa María Mateo, feia feina

a Televisió Espanyola i presentava també actes de distints partits, perquè els periodistes es mereixen com a mínim el seu respecte, que no el tenen, però sense cap dubte sí el d'aquest govern.

Moltes gràcies, Sr. President.

*(Aplaudiments)*

**I.4) Pregunta RGE núm. 9055/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a contractació de personal de l'Hospital d'Inca.**

EL SR. PRESIDENT:

Quarta pregunta, RGE núm. 9055/06

*(Remor de veus)*

Pregaria, per favor, silenci. Sr. Conseller, Sr. Diputat. Crec que les conversacions són de dos, no són d'un. Sr. Conseller, si és tan amable ajudi aquesta presidència a dur endavant el plenari.

Quarta pregunta, RGE núm. 9055/06, relativa a contractació de personal de l'Hospital d'Inca, que formula el diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Sra. Consellera, vos feim aquesta pregunta sobre els criteris de selecció d'alts càrrecs i personal de l'Hospital d'Inca perquè les informacions que han anat sortint ens tenen preocupats.

Des de fa mesos es va anar introduint la sospita que el PP vol fer una selecció partidista en comptes, a vegades, de criteris de mèrits i capacitat, de professionalitat, en definitiva. Les crítiques començaren ja fa mesos quan el batle d'Inca, aquí present, recollia currículums i apadrinava aspirants quan encara no havia sortit cap mena de convocatòria, després per a l'elecció com a gerent del batle de la Pobla que ha anunciat que vol fer compatibles els càrrecs, cosa que és complicada en aquest cas.

Més recentment l'elecció d'estudiants universitaris com a alts càrrecs de direcció fa tot l'aspecte de pagament d'una tasca de partit. I en tot cas, pareix clar que allò que ha motivat no ha estat tant cercar gestors amb experiència, sinó altres motivacions que vostès devien tenir en el magí i que en tot cas ara li deman que els expliqui.

Amb aquest panorama veure que la selecció del personal laboral es basa en una entrevista en comptes de barems objectius comprendran que és per estar preocupats. Una entrevista no és un bon sistema per a la selecció d'una administració pública i si hi afegim tot l'anterior fa molt mala pinta. Pareix que després de l'allau de sol·licituds, les 11.000 sol·licituds que s'han presentades, faran alguna mena de prova, tot i que no hi ha cap mena de temari publicat.

En tot cas, li deman si avui ens pot confirmar aquest extrem, més encara, li demanam que renunciï del tot a l'entrevista, que es comprometi que els tribunals siguin professionals i imparcials, triats aleatòriament i sense participació de polítics i, fins i tot, que reconsideri el nomenament d'alts càrrecs i els triï a partir de mèrits professionals.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Alorda, posi's tranquil, posi's tranquil, aquest hospital comarcal d'Inca s'obrirà i amb totes les garanties, potser és això el que els molesta i potser és perquè es posarà en marxa en poc temps el fet que motiva una pregunta oral davant aquest plenari.

La selecció, el procés de selecció del personal tant directiu com laboral, en aquest cas estatutari, és el que s'ha seguit sempre. Per cert, informi's abans de fer la pregunta, Sr. Alorda, ja s'ha pactat, divendres es va pactar amb els sindicats tot el procés de selecció, substituint l'entrevista per un examen excepte en el cas dels facultatius. De fet, ja em dirà vostè quins casos d'"enxufisme", quina voluntat podem tenir, tant el president d'aquest parlament, batle d'Inca, que a més li he d'agrair que hagi un esforç i hagi impulsat aquest hospital i hagi col·laborat perquè es posàs en marxa, o aquesta consellera i aquest govern quan a totes les meses de selecció hi estaran representats els sindicats, perquè tot el procés s'ha pactat amb els sindicats. Parli amb ells i li ho explicaran.

I respecte del personal directiu, Sr. Alorda, miri, jo no entenc perquè a la legislatura passada es podien nomenar subdirectors sense cap titulació i ara determinats subdirectors, que tenen diplomatura, però que podrien no tenir titulació, per jo no seria un inconvenient, això ara no és vàlid. Sr. Alorda, qui justificarà o qui jutjarà la capacitat d'aquestes persones per posar en marxa l'hospital, tant del gerent com de tot l'equip directiu, serà la posada en marxa d'aquest hospital. Jo li puc dir, per informar-lo avui, que aquest hospital va molt bé i els terminis d'execució i de posada en funcionament estant totalment respectats. Per tant, jo crec que basta de demagogia, basta de criticar i d'insultar persones que fan feina per millorar la salut dels ciutadans.

Gràcies.

*(Alguns aplaudiments)*

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Una manera de demanar que no insultin és insultant. Vostè no em pot dir mai, a ningú d'aquí, que està molest perquè entra en vigor un hospital que des de l'any 87 està en el pla director i que sempre ha comptat amb tot el nostre suport en els llocs on ho hem pogut expressar. Vostè, la veritat, si es pensa que serà un hospital del PP ho pot dir, si creu que és un hospital dels inquers i de Mallorca hauria de demanar disculpes perquè no arriba fins el 2007 o el 2008 un hospital que fa 20 anys que hauria d'estar fet. I en tot cas, sempre ens hi ha trobat, si no repassi si vol mirar el que ha de fer cadascú.

Jo li puc contestar que la impressió és que hi ha una selecció partidista i crec que vostè té l'obligació d'intentar respondre davant aquestes 11.000 persones i davant l'opinió pública que els hospitals quedaran al marge, que les escoles quedaran al marge de la incursió partidista que hi ha hagut en altres extrems. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Alorda, jo li agraeisc el suport a aquest hospital, però el suport arriba fins i tot a aquests moments. El que no es pot fer és generar desconfiança als ciutadans de les persones que estan posant en marxa aquest hospital, perquè és molt complex posar en marxa un hospital i el que hem de fer és remar tots cap el mateix costat.

L'equip directiu és important i si la crítica que vostè té cap a l'equip directiu és que siguin joves, jo li dic que jo apostaré per la joventut perquè és una inversió de futur, i no els manca ni experiència ni feina perquè li puc dir que hi dediquen moltes més hores de feina que moltes altres persones. Per tant, li ho repetesc, si aquesta és la crítica, Sr. Alorda, reconsideri-ho perquè hauria de mirar la capacitat de les persones i al final, li repetesc, qui jutjarà aquesta capacitat serà la posada en marxa de l'hospital.

*(Aplaudiments)*

**I.5) Pregunta RGE núm. 9046/06, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Sebastiana Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a consolat argentí a les Illes Balears (I).**

EL SR. PRESIDENT:

Cinquena pregunta, RGE núm. 9046/06, relativa a consolat argentí a les Illes Balears que formula la diputada Aina Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Sí, gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, hem sabut pels mitjans de comunicació que pensa obrir un consolat, concretament el Consolat d'Argentina, a la seu de la seva

conselleria, i que correrà també amb totes les despeses durant tota una sèrie d'anys. A nosaltres no ens pareix malament que es facilitin tots els tràmits als immigrants, però ens agradaria conèixer quin ha estat el motiu per inclinar-se precisament per aquest col·lectiu de ciutadans i ciutadanes argentins per obrir en primer lloc aquest consolat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Immigració i Cooperació.

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ ( Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

Sí, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, mire, en los últimos cuatro años en esta comunidad ha habido un incremento de la población inmigrante asombrosa, alcanzando en este momento más del 18%, bueno me atrevería a decir regularizada, y casi el 25% de la población. Por lo tanto, estos colectivos tienen gran necesidad del consulado porque usted sabe que se tienen que desplazar siempre a Barcelona o a Madrid, siendo el Consulado argentino el primero que pidió que intercediéramos con esta posibilidad para que los ciudadanos tengan este servicio que necesitan. Ésta ha sido nuestro...que el Consulado argentino sea el primero porque fue el primero que lo pidió.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Sí, gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, efectivament sabem que ha augmentat la població immigrant a aquestes illes, però no tota té el mateix volum, hi ha col·lectius més importants uns que els altres, no? De totes maneres en primer lloc, li hem de dir que ens pareix una cosa una mica insòlita obrir un consolat a la seu d'una conselleria. Jo crec que és una de les coses més insòlites en tota la història dels consolats, Sra. Consellera. Ens estranya també que hagi començat per aquest col·lectiu d'argentins ja que precisament no és el col·lectiu més nombrosos. Vostè sap que el col·lectiu més nombrosos és el dels equatorians, que sí tenen un consolat, però a Cala Ratjada, i que amb els mitjans públics, amb els transports públics d'aquesta comunitat els deu ser bastant difícil arribar-hi i vostè per aquest pareix que no s'ha preocupat.

S'ha preocupat pels argentins, jo crec que, sincerament, Sra. Consellera, vostè s'ha preocupat pels argentins pel mateix motiu que varen organitzar l'operació Mapau, per recollir vots, quasi diria per a la compra de vots. Abans ho varen fer d'una forma fraudulenta, abans d'una forma fraudulenta, ara ho volen fer amb una aparença de legalitat, però, Sra. Consellera, poc ètica, perquè també li he de recordar que la població més nombrosa d'aquestes illes és la dels marroquins, quines actuacions ha duit vostè a terme per facilitar el seu accés a un possible consolat? Sra. Consellera, a vostè el que l'interessa són els vots, el mateix que al seu govern.

Gràcies.

*(Remor de veus)*

EL SR. PRESIDENT:

Un momentet per favor, Sra. Rado.

Sra. Consellera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ ( Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

Sí, ya salió lo que tenía que salir, lo de siempre, cuando no hacen las cosas, se enfadan. Bueno, pues resulta, mire usted, que los compromisos que asumió esta conselleria desde que nació y esta consellera fue escuchar a todos los inmigrantes, por eso se crearon unas jornadas de participación, de la primera hasta la quinta, que hemos celebrado hace muy pocos días, la inquietud de la mayoría de los inmigrantes es la del consulado. Tienen una gran necesidad del consulado y Argentina fue la primera que lo solicitó, así como Colombia y otros muchos colectivos, está en nuestra mano y si puede ser los vamos a ir solucionando todos. Hemos hablado muchas veces con el cónsul de Ecuador, que sí que es verdad que no está y que si tiene la posibilidad de desplazarse aquí y quiere también va a tener este espacio.

Pero además le puedo decir que no sólo hemos hablado con Argentina. Mire, hemos hablado en muchas ocasiones con Chile, con Colombia, con Argentina, con Bolivia, con Rumania, con China y por supuesto, también con Marruecos, aunque usted no lo crea, pero pregúnteselo al colectivo de Marruecos porque ellos sí que lo saben.

*(Alguns aplaudiments)*

**I.6) Pregunta RGE núm. 9047/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a consolat argentí a les Illes Balears (II).**

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta, RGE núm. 9047/06, relativa a consolat argentí a les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Consellera de Inmigración y familia, disculpe que la llame así, pero como es la que mejor concilia la vida laboral y familiar, no trabajando desde casa, sí llevándose la familia a la conselleria tengo que dirigirle esta pregunta por el mismo motivo que mi compañera que me ha precedido en el uso de la palabra.

Concretamente, lo que nos interesa saber es por qué ese interés de que el Consulado de Argentina, que sería bueno efectivamente que hubiera un consulado argentino aquí en las Islas Baleares, esté radicado en la propia conselleria. Desde luego no me podrá decir que eso lo va a poder hacer con todos

los demás colectivos. Por eso, me gustaría saber por qué el de Argentina en la propia conselleria.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ ( Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

Desde luego si tiene usted algo que objetar del personal de la conselleria busque usted los medios legales que toca y no vierta usted la clase de acusaciones que vierte y a las que están acostumbrados. Difamen que algo queda, no?

Bueno mire usted, por supuesto que el compromiso de la conselleria es la de dar espacio físico a todos los consulados que nos lo pidan, ellos tienen una gran dificultad en estos países que no estén dotados económicamente muchas veces como toca y tienen muchas dificultades para poner sus consulados aquí. Ese es el único interés que tiene esta conselleria, este gobierno y cualquiera que pueda venir en el futuro, no éste solo, para que ellos tengan los servicios que corresponden. I como nosotros podemos disponer de este espacio, por eso se lo hemos ofrecido, no por otra cosa.

*(Aplaudiments)*

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Supongo que no se lo ofrecerán a todos los demás consulados, aunque sea por obvios motivos físicos, pero a éste, a éste sí.

Mire, no supondría ninguna novedad, no supondría ninguna novedad porque algo parecido al Consulado Argentino ya funcionó en otra legislatura con el Partido Popular. Ya lo sabe. Incluso tenían una intérprete de ruso que se encargaba de agilizar la documentación, desde la propia conselleria agilizaba la documentación para que determinados argentinos pudieran votar en Formentera. Se acuerda de eso? Por eso digo que ninguna novedad es. Gracias a esa actividad se recibían informes en la conselleria en los que se decía textualmente "el voto para el PP está garantizado", "el voto para el PP está garantizado" es el resultado de aquella actividad.

Ahora reinician esa actividad, no quieren ustedes ayudar a los argentinos, no quieren, no es ese su último objetivo, como no lo fue cuando organizaron la operación Mapau, su objetivo es conseguir los votos, y lo que es peor de todo, que ya se lo dijimos en aquel momento y se lo tenemos que volver a decir ahora, es que se están aprovechando de la necesidad de los inmigrantes, se están aprovechando de su necesidad para poder sacarles los votos. Esto es lo peor de todo, que de gente que tiene unas determinadas necesidades, ustedes se aprovechan y tratan de sacarles el voto. Dejen de aprovecharse de los

inmigrantes, dejen de aprovecharse de ellos, dejen de aprovecharse de ellos.

Mire, a lo se están atreviendo en esta legislatura con este montaje que están pensando organizar en su propia conselleria no se atrevieron ni cuando la Operación Mapau. ¿Tanto van a necesitar los votos?, ¿tanto miedo tienen? ¿Tan justas les van a ir las próximas elecciones? Bueno, es significativo.

Nada más, Sr. Presidente.

*(Remor de veus)*

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

Mire usted, en esta comunidad hay 21.000 argentinos. Si eso no le parece suficiente para que ellos tengan un consulado aquí, raramente le van a entender a usted los argentinos. Desde luego ustedes están enfadados porque son ustedes los que no lo hacen, es el Partido Popular.

Mire, el diseño de la nueva conselleria, en este caso, va a hacer posible que todos los consulados, todos los países que soliciten ese espacio, puedan tenerlo dentro de la conselleria si lo quieren tener, siempre voluntariamente, por supuesto que sí, y por eso le digo que no es sólo argentino el que hemos ofrecido hacer en la conselleria, sino también chileno, colombiano, boliviano, rumano, chino y, por supuesto, el de..., el de África, el de Marruecos.

*(Remor de veus)*

Por lo tanto..., sí, el de Marruecos. Por favor, se pueden confundir las personas, ¿no?, en este momento -pido disculpas-me he confundido. Vale.

Pues lo que sí deben hacer ustedes de una vez es hablar con los inmigrantes y preguntárselo, que eso es lo que estoy yo haciendo desde que llegué. Y no se preocupe usted: por mucho, por mucho que a usted le pese, yo voy a seguir hablando con ellos, voy a seguir solucionándoles sus problemas y trasladándolos allí donde haga falta. Ésa es mi obligación, ésa es mi responsabilidad y eso es lo que voy a hacer.

*(Aplaudiments)*

**I.7) Pregunta RGE núm. 9051/06, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a objectius del conveni entre la Conselleria d'Immigració i Cooperació i la Universitat de les Illes Balears.**

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta, RGE núm. 9051/06, relativa a objectius del conveni entre la Conselleria d'Immigració i Cooperació i la Universitat de les Illes Balears, que formula la diputada Sra.

Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

*Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats.* Sra. Consellera, se cree el ladrón que todos son de su condición. Sra. Consellera, enhorabuena, siga adelante con esta política, que lo único que persigue es facilitar la vida a todos aquéllos que no tienen la suerte que tenemos todos que estamos hoy aquí, de poder seguir viviendo en su país de origen y de poder seguir estando en su tierra con su cultura y con su gente. Simplemente ésta quizás es la falta que a usted tanto se le acusa: el que esté facilitando la vida y por ello ya simplemente se nos acusa de que busquemos votos. Bueno, pues...; es difícil de entender porque la mentalidad desde el Partido Popular no es ésta, sino que es la de ayudar a las personas, y, por supuesto, si luego hay una gratificación por ello, fantástico, pero no tiene el objetivo, para nada, el sentido del voto, sino que lo que queremos es en todo momento buscar...

*(Remor de veus)*

*Sr. President...*

EL SR. PRESIDENT:

Faci la pregunta, per favor.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

*Gràcies.* Dentro de esta política, Sra. Consellera, de facilitar esta vida a los inmigrantes, nos consta que se ha firmado un convenio con la Universidad de las Islas Baleares y nos gustaría que nos contestara cuáles son los objetivos que persigue.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Usted dice bien; lo único que nos guía en este momento es ayudar a estas personas que tienen ese trauma cuando tienen que salir por pura necesidad y que la inmigración ojalá un día sea voluntaria de que cada uno pueda salir cuando le dé la gana de su país.

Mire, esta conselleria ha firmado un convenio con la Universidad de las Islas Baleares cuyos beneficiarios son los estudiantes extranjeros que cursan sus estudios en la Universidad destinados a un programa de actuación formativa de apoyo a los estudiantes, cuyos objetivos son favorecer el acceso a la formación académica de posgrado y máster mediante la subvención de la matrícula y la adquisición de material informativo; el acceso a la formación cultural propia de las Islas Baleares mediante la beca de matrícula en cursos de introducción cultural; la inserción profesional de los estudiantes

inmigrantes con la finalidad de estimular las perspectivas profesionales y la integración social de este colectivo con necesidades específicas.

En segundo lugar también son beneficiarios los oriundos y descendientes de los baleares en el exterior de nuestra comunidad autónoma, destinando un programa de actuaciones con el objetivo de realizar una promoción cultural y educativa para los miembros de esta comunidad, con especial dedicación a los jóvenes con las actividades siguientes: conferencias sobre aspectos culturales de la vida de las Islas, becas para cursar estudios *on line* a distancia convocados por la Universidad, becas para cursar máster de gestión turística, realización de cursos y conferencias a cargo de profesores nativos que trabajan en los países donde radica la comunidad balear, becas de prácticas de empresa, proyectos de investigación; investigación, estudio y (...) de la obra de Gabriel Alomar *La Nación*, artículo publicado en el diario *La Nación*, Buenos Aires; creación de una web para búsqueda de ascendientes de baleares en el exterior, y etc., etc., etc.

Esa es nuestra labor y ahí vamos a estar.

*(Aldarull a la sala)*

**I.8) Pregunta RGE núm. 9049/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions en el marc del conveni signat entre la Fundació Reial Mallorca i la Conselleria d'Immigració i Cooperació.**

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta, RGE núm. 9049/06, relativa a actuacions en el marc del conveni signat entre la Fundació Reial Mallorca i la Conselleria d'Immigració, que formula la diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BINIMELIS I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera d'Immigració i Cooperació, nosaltres no dubtam de la bona feina que estau fent des de la vostra conselleria, i és per això que li voldríem demanar si ens pot explicar quines actuacions es duran a terme en el marc del conveni signat entre la Fundació Reial Mallorca i la seva conselleria.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Immigració.

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sra. Diputada, esta conselleria de Inmigración y Cooperación firmó el pasado 11 de octubre con el Sr. Vicente Grande, presidente de la Fundación Real Mallorca, un convenio de colaboración por un

importe de casi 30.000 euros destinado a ofrecer mediante proyectos deportivos un recurso alternativo dirigido a la participación e integración de la población inmigrada, especialmente a los jóvenes y a la población reclusa.

Las actuaciones que se están llevando a cabo en el marco del convenio son: una escuela deportiva para menores en riesgo de exclusión social y escasez de recursos económicos, ya sean inmigrantes o españoles, es lo mismo, con el objetivo de favorecer mediante la convivencia y la práctica del deporte su integración social y la de su familia en nuestra sociedad; una escuela deportiva también de integración destinada a la población reclusa del centro penitenciario de Palma para potenciar la convivencia y la integración de los reclusos de diferentes nacionalidades, fomentando y potenciando hábitos de vida saludable a través de la práctica del deporte.

Bueno, todas estas actuaciones puedo decir una vez más que son promesas que están contempladas en el segundo Plan integral de atención a las personas inmigradas. Por lo tanto vamos a seguir en esa línea. Pueden criticar lo que quieran, el derecho al pataleo también lo tienen, pero realmente vamos a seguir en la única función, responsabilidad que es la que nos guía y la que nos anima, que es la de hacer la vida mucho más placentera, la de dar herramientas a los inmigrantes que se ven en la necesidad imperiosa de salir de sus países para buscar aquí una vida mejor. Por nosotros no va a quedar.

*(Alguns aplaudiments)*

**I.9) Pregunta RGE núm. 9043/06, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a zones ANEI i ARIP del PORN de la Serra de Tramuntana.**

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta, RGE núm. 9043/06, relativa a zones ANEI i ARIP del PORN de la Serra de Tramuntana, que formula la diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Fa poc va acabar l'exposició pública del PORN de la Serra de Tramuntana, que hem de dir que s'ha caracteritzat per una manca d'informació als ciutadans que estaven interessats i per una limitació en el temps d'exposició pública, així com dificultats per facilitar la participació de tot aquell que no fos propietari.

Però el que més ens ha cridat l'atenció és l'àmbit de protecció del PORN. Un dels espais més valuosos i emblemàtics de l'illa de Mallorca com és la Serra de Tramuntana, és l'espai on es troba, a més, la major diversitat d'ecosistemes d'espècies animals i vegetals més important de l'illa, un paisatge únic, una riquesa geològica, etnològica, cultural i ecològica reconeguda per tothom, des de les més altes institucions científiques fins a qualsevol dels turistes que ens visiten; que, a més, resulta que ja la LEN del 1991 definia l'àmbit de la Serra de Tramuntana des d'Andratx fins al cap de

Formentor i encomanava al Govern la declaració d'espai natural protegit, idò resulta que aquest àmbit del PORN que ens ha presentat el Govern actual exclou zones extenses d'ANEI i ARIP d'Andratx, Calvià i Palma, a més d'altres zones de Campanet, Sa Pobla, Alcúdia i Pollença. Fins i tot queden sense incloure's zones d'àmbit marí important.

Ens agradaria que ens explicàs el conseller responsable per què s'han exclòs aquestes zones.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Portaveu, primer de tot la referència que ha fet de l'exposició això és tan fals com si jo li digués que vostè encara és la consellera de Medi Ambient.

Segona qüestió. Les àrees incloses dins el PORN de la Serra de Tramuntana compleixen sobradament el mandat de la Llei 1/91, de 30 de gener, de declarar espais naturals protegits les àrees representatives de la Serra de Tramuntana. Sense perjudici d'haver complet en escriu el mandat legislatiu ja indicat, els criteris que han determinat la delimitació de l'àmbit del PORN de la Serra de Tramuntana són criteris naturalístics i científics.

Moltíssimes gràcies.

*(Remor de veus i alguns aplaudiments)*

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, jo pens que ja s'hauria de curar d'aquesta fixació que té amb la meva persona, perquè ja convé donar compte de la seva gestió que està fent com a conseller de Medi Ambient. Per tant en primer lloc el que vostè ha de fer és respondre de les seves accions.

Només li diré dues qüestions molt concretes respecte de la zonificació. Vostès, el Partit Popular, s'han fet seva contínuament l'aprovació de la LEN. Li record que el PP no va votar a favor de la Llei d'espais naturals, tot i que s'ha fet seu contínuament que va protegir a través d'aquesta llei. Aquesta llei diu ben clar quin és l'àmbit de tota la Serra de Tramuntana: són 90.000 hectàrees que vostès han reduït només a un PORN de 60.000 hectàrees. Li vull recordar, a més, que tant el Pla provincial del 73 com moltíssims d'altres estudis que ha fet el mateix govern diuen que la Serra de Tramuntana és tot l'àmbit. No serà que a vostès no els interessa que Calvià, Andratx i Palma estiguin inclosos dins la conservació d'aquest espai per continuar fent malifetes urbanístiques, com fan? O és que vostès l'únic que volen fer és protegir a la carta i minimitzar la protecció per després fer grans proclames?...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Rosselló, el fracàs de l'esquerra és haver volgut fer una parc natural a la Serra de Tramuntana, haver passat quatre anys, haver acabat la legislatura i no haver-lo fer, i ara el que sap greu és que sense fer renou, i aquells que no tenim l'aura d'Els Verds, hàgim fet amb diàleg, amb transparència, un acord amb 62.000 hectàrees de la Serra de Tramuntana.

Però a la pregunta que vostè em demanava el que ha de tenir clar és que allò que havia de recollir aquest PORN és la representació del patrimoni natural a l'àmbit d'aquest PORN de la Serra de Tramuntana, i si un mira per sobre trobarà que hi ha 65 endemismes a les Balears, que Mallorca compta amb 68, que a Balears n'hi ha 97, a Mallorca 68 i els 68 estan representats a la Serra. Que a aquest indret trobam la major presència d'espècies que tenen un estatus de conservació delicat, que és en perill crític o en perill vulnerables, d'elevada representació que estan dins la Serra, com és el Puig Major, Tomir, Massanella i Tossals. Les zones d'elevat interès florístic també hi estan incloses totes: l'Ofre, Els Cornadors, Torrent de Pareis, Puig Roig, península de Formentor, Bòquer, Mortitx, Coves Blanques...; totes elles estan dins l'àmbit del PORN. El savinar de muntanya, i en gran perill, que vostè sap que està a Muleta, està dins el PORN. Boscos de lloers, els tres que hi ha, que és el Puig Major, Sa Fosca i Torrent de Pareis, estan dins el PORN. I així continuariem i passariem pels ocells, per tot.

Ha estat d'una forma científica, allò que s'ha fet, científica. I no hi ha res pitjor que enganar la gent...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President.

*(Aldarull a la sala)*

**I.10) Pregunta RGE núm. 9050/06, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a captura de peixos de talla petita.**

EL SR. PRESIDENT:

La pregunta número 10 queda ajornada.

**I.11) Pregunta RGE núm. 9054/06, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inversions de l'Estat a la comunitat autònoma.**

Passam a la pregunta número 11, RGE núm. 9054/06, relativa a inversions de l'Estat a la comunitat autònoma, que formula el diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, voldríem saber quins avantatges veu el Govern en el fet que les inversions de l'Estat a les Illes Balears estiguin referides a la quantia de 3.000 milions d'euros, i no 3.000 euros, com diu erròniament la pregunta, i no a la població ni al producte interior brut.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Economia i Hisenda.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, la pregunta és molt interessant. Determinar a un estatut les inversions mínimes de l'Estat, té sentit en aquelles autonomies que reben una inversió molt inferior a la mitjana, com és el cas de Balears, que el Govern central ens té castigats amb inversions molt inferiors a la mitjana, i que tenen un dèficit històric de capital, (...) de capital públic alt, i especialment en aquelles comunitats autònomes que, pel seu caràcter insular, no podem rebre inversions com és el cas de l'AVE, i ho hem de fixar per altres metodologies.

En opinió del Govern el millor sistema de fixar una quantitat com 3.000 milions d'euros addicionals a les inversions mitjanes que fa el Govern del Sr. Zapatero, que els dos darrers anys seria d'una mitjana de 200 milions d'euros, és que és totalment quantificable, que no està subjecta a cap jo de *trileros* i que sabem perfectament que si això estigués en vigor les inversions de l'Estat, en lloc de ser de 215 milions, serien de 500 milions d'euros. És a dir, és una cosa totalment mesurable i que no hi ha lloc a confusions.

En el cas que vostè citava del PIB, que altres estatuts han fet, té una diferència fonamental. En aquest cas del PIB, que és la fórmula que ha emprat Catalunya, resulta que la interpretació que ha fet el Ministeri d'Economia i Hisenda després diu que és sobre infraestructures, i únicament computa el tema de les infraestructures dels ministeris de Foment i de Medi Ambient i, per tant, en els mateixos pressupostos de l'Estat es veu que la inversió és del 14,5%. D'aquí les diferències amb CiU, que diu que falten 500 milions d'euros. És a dir, que veim que amb la influència que té Catalunya després li han rebaixat aquestes inversions i no són el 18%, sinó que la mateixa llei de pressupostos diu que és el 14,5. Després sí que diuen que hi haurà inversions per darrere i coses amagades, però amb la influència de Catalunya veim que ni tan sols no es compleix.

En altres fórmules, com pot ser el cas d'Andalusia, que ho fa sobre població, la interpretació que feia el Sr. Solbes fa una setmana també en el dinar de la *Asociación para el progreso de*

*la dirección*, aquest mateix dinar, aqueixa mateixa conferència en què el Sr. Ocaña va donar suport al Pla d'equilibri econòmic financer de les Illes Balears i que aquí no se n'han assabentat, idò aquí mateix el Sr. Solbes deia que en el cas de Catalunya, així com està redactat, també s'han de computar fons europeus. Per tant aquest percentatge, és a dir, quan parlem de percentatges té unes interpretacions pel ministeri que no ens assegurarien les inversions. El tema és que si ho feim quantificable assegura unes inversions exactes i sabrem si compleix o no l'Estat.

Moltes gràcies.

**I.12) Pregunta RGE núm. 9053/06, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a característiques del Portal de Tributs.**

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 12, RGE núm. 9053/06, relativa a característiques del portal de tributs, que formula la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President. La pregunta queda formulada en els seus propis termes.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Economia i Hisenda.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, recentment hem fet una presentació del nou portal de tributs i aquest motiu pel qual s'ha fet és perquè l'administració més dèbil en el tema d'administració digital és l'administració local, els ajuntaments són els que menys poden disposar de recursos per incorporar-se a l'administració digital. Per tant la comunitat autònoma ha volgut posar a l'abast dels ajuntaments una administració digital en els temes de tributs que (...) fa la recaptació per delegació important.

En aquest nou portal de tributs els ciutadans podran obtenir major informació tributària en línia, *on line*, de la normativa aplicable, de les característiques dels tributs i també pagar la majoria d'impostos municipals per una via telemàtica, és a dir, sense sortir de casa sense perdre temps en desplaçaments. La finalitat d'aquest nou portal està encaminada a la millora de la informació, però també a la tramitació dels contribuents mitjançant els increments de l'eficàcia i la recaptació per les entitats locals. D'aquesta iniciativa se'n podran beneficiar pròpiament devers 300.000 contribuents de les Illes Balears. Podran pagar per via telemàtica -perquè vegi la importància- els següents tributs locals: també les multes imposades per aquest municipi, i els tributs de l'IBI, l'impost d'activitats econòmiques, impost sobre construccions o instal·lacions i obres, les taxes i contribucions especials, impost sobre vehicles

de tracció mecànica; l'impost sobre l'increment del valor de terrenys, és a dir, allò que coneixem com impost de la plusvàlua, i a més la web té l'avantatge que, aqueixa informació sobre la plusvàlua, la pot calcular el contribuïent abans de firmar l'escriptura entrant a la pàgina, és a dir, donant les dades ja no tan sols pagar-la, sinó que podrà tenir aqueixa informació que a vegades en alguns casos qualcú compra i no sap exactament el que haurà de plusvàlua, o ven i no sap què ha de pagar de plusvàlua.

Per tant aqueixa web és molt pensada, i també he de dir que la característica principal de la web és l'accessibilitat, és a dir, una altra de les novetats importants és que per a tots els temes d'accessibilitat s'ha de destacar. S'ha desenvolupat un aplicatiu de veu que permet escoltar, sempre que es disposi de les eines d'àudio a l'ordenador, el contingut més rellevant del portal; és a dir, que per a persones amb discapacitat a la vista té utilitat la web també perquè té sistema de veu; es permet a l'usuari augmentar mitjançant zoom, és a dir, que compleix els requisits per a persones amb minusvàlues amb una categoria de doble A.

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

**I.13) Pregunta RGE núm. 9052/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla d'atenció a la dona.**

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 13, RGE núm. 9052/06, relativa a Pla d'atenció a la dona, que formula la diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Moltes gràcies, Sr. President. Ens podria explicar la consellera de Salut i Consum com pensa posar en marxa la coordinació d'atenció a la dona? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, efectivament hem posat en marxa o està a punt de posar-se en marxa la coordinació de la salut i la dona, que és una iniciativa pionera a tot l'Estat, i el que cerca és fer complir una normativa especialment aprovada per aquest parlament. La Llei de la dona, que tots coneixen perquè, com dic, va ser aprovada per aquest parlament a iniciativa del Govern, va plantejar tota una sèrie de qüestions, una atenció integral per a la dona en tots els àmbits i amb una transversalitat exemplar.

Un d'aquests àmbits precisament era la salut, atès que les dones tenen una problemàtica específica en salut, i a aquesta idea respon la creació de la coordinació de la dona i salut a la Conselleria de Salut. Es tracta d'un òrgan que es dedicarà a estudiar, a implementar, a coordinar i a controlar totes les

actuacions relatives o que facin referència precisament a la salut de la dona. Es tracta potser de millorar els serveis, si ja estan en marxa, com el programa de detecció precoç del càncer de mama, del càncer de cèrvix, o d'estudiar la implantació de nous programes, noves actuacions que puguin millorar o atendre específicament la salut de la dona.

Jo crec que és una iniciativa, com deia, que és pionera i que donarà molt bons resultats, i que el que farà serà contemplar la dona des d'aquest punt de vista de la salut i, a més, amb una contemplació integral en tots els aspectes que regula la Llei de la dona aprovada per aquest parlament.

Gràcies.

**I.14) Pregunta RGE núm. 9048/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a "red de opinadores".**

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 14, RGE núm. 9048/06, relativa a "red de opinadores", que formula el diputat Sr. Antonio Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Los partidos políticos suelen organizar redes de mensajes de correo electrónico para transmitir sus ideas entre simpatizantes y afiliados. Lo que no es tan normal es que en una conselleria se cree, con recursos públicos o medios públicos, una red de opinadores para criticar al gobierno anterior y para ensalzar al gobierno actual. Así se ha creado la que podemos llamar la lista del Sr. Fiol, una red de opinadores afectos al régimen que, al estar organizada con recursos públicos, tenemos derecho en esta cámara a conocer cuáles son los nombres de estos opinadores, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gracias. La pregunta completa dice "coordinadas por la Sra. Moreno", y voy a aprovechar la ocasión de estas preguntas, que siempre vienen bien, para hablar bien de mis colaboradores. La Sra. Moreno cumple todas mis instrucciones de una forma eficaz y ocupa el cargo de jefa de prensa de la conselleria en los últimos tres años yo creo que de una forma brillante y de una forma ciertamente muy eficaz.

En cuanto al fondo de la pregunta, no existe tal red de opinadores. Simplemente pienso, y creo que lo puedo defender, que entre las posibilidades para hacer llegar la opinión del consejero sobre diversos aspectos de la política que desarrolla, es bien legítimo hacerlo a través de mandar mensajes, correos electrónicos, a personas que creo que pueden dar a conocer o por lo menos conocer mi versión de lo que se está haciendo, y niego, por supuesto, que el discurso que se contiene en estos

argumentarios sea dirigido a criticar al anterior gobierno y a ensalzar a éste. Se limita, como puedo demostrar cuando haga falta, a comparar, en algunos casos ciertamente, diversos aspectos de la gestión, pero en cualquier caso a dar a conocer a personas contratadas por diversos medios de comunicación, que no he contratado yo, por supuesto, miembros, personas que acuden a tertulias radiofónicas, que escriben artículos en periódicos, con los que nada tengo que ver directamente porque esta supuesta red no la hemos formado nosotros, sino que es gente que opina, y que existe, y que es contratada por diversos medios, y pienso que es completamente legítimo que el consejero intente hacer llegar a la opinión pública su versión de las cosas.

*(Aldarull a la sala)*

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Primero quiero decirle que no estoy criticando a ninguna persona de su conselleria, sino que estoy criticando una decisión política, que es la de crear esta red de opinadores.

En segundo lugar le diré que el nombre de red de opinadores no lo he puesto yo, lo han puesto ustedes. Sí, yo le digo que lo han puesto ustedes, lo han puesto en su conselleria como red de opinadores.

En tercer lugar le diré que usted no me ha dado la lista de esos nombres que tendríamos derecho a saberla, y no lo dice porque probablemente a muchos de ellos les daría vergüenza ser nombrados como miembros de esa red de opinadores.

Pero yo sí que le diré uno, le diré un nombre, sólo: el Sr. Pérez Argüelles. ¿Le suena?, ¿le suena el Sr. Pérez Argüelles? El mayor caza-subvenciones de esta legislatura resulta que es opinador de la Conselleria de Educación. ¿Expresa la opinión de su conselleria el Sr. Pérez Argüelles, Sr. Fiol? ¿Tiene algo que ver con las millonarias subvenciones que le dan, Sr. Fiol? ¿Por qué mezclan subvenciones e ideólogos afectos al régimen? ¿Qué es primero, una cosa o la otra? Sr. Conseller, no es de ninguna manera casualidad que el Sr. Pérez Argüelles, el hiper-subvencionado Sr. Pérez Argüelles, esté prestando sus servicios como opinador en su conselleria, ni muchísimo menos, y esto nos lo tendrán que explicar, aunque a lo mejor -y lo digo en su beneficio- a lo mejor usted no lo sabe y tendría que haberle hecho la pregunta a algún otro conseller o a alguna otra persona con otras responsabilidades de su partido. No me mire así, Sr. Rodríguez.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA  
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Diputado, su intervención creo que pervierte completamente la respuesta que había dado. No prestan sus servicios ninguno de los opinadores, porque usted sabe tan bien como yo que prestar servicios es una cuestión distinta a recibir una información que el Sr. Argüelles, como tantos otros, como tantos muchos otros que la reciben, están naturalmente en su derecho de emplearla o no, incluso de contradecirla. Por lo tanto ahí no hay ninguna vinculación. Yo quiero que esto quede muy claro en esta cámara: nadie percibe ninguna retribución por estas cuestiones.

Opinador es un señor que escribe en un bloc cada día diciendo barbaridades del Gobierno y que está a sueldo de la administración pública del Estado, y tengo unos recortes muy divertidos, pero por desgracia...

*(Aldarull a la sala)*

...no me va a dar tiempo para leerlos. Eso sí que es un opinador a sueldo de alguien para hablar mal del Gobierno diariamente y poner en entredicho la política de gestión del Gobierno.

Tengo que decirle, Sr. Diéguez, que su planteamiento es ciertamente inaceptable y creo que tengo todo el derecho a explicar...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

*(Aldarull a la sala i alguns aplaudiments)*

## **II. Interpel·lació RGE núm. 7932/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a polític general del Govern de les Illes Balears en matèria de depuradors.**

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 7932/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general del Govern de les Illes en matèria de depuradors. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller, la veritat és que la casualitat ha volgut que dues interpel·lacions sobre un mateix tema presentades per dos grups diferents s'hagin de veure en aquest plenari en dues setmana seguides; la passada vàrem tenir l'oportunitat de debatre la que presentava Esquerra Unida i Els Verds, i aquesta toca al torn a la del Grup Socialista.

Es podria pensar o es podria esperar que, una vegada que ja s'havia produït del debat de la passada setmana, nosaltres haguéssim pogut fins i tot optar per retirar la nostra interpel·lació, ja que es va produir, ja, el debat, però li diré que la veritat és que va ser precisament o ha estat precisament la seva intervenció de la setmana passada i la resposta a una pregunta que jo mateix li vaig fer el passat mes de setembre allò que crec que posa de plena actualitat la conveniència de

debatre un poc més el tema del manteniment de les depuradores.

Vostè mateix ho ha reconegut, i jo crec que és de tots conegut: problemes en plantes depuradores se'n produeixen i se n'ha produït a totes les Illes, però la veritat és que la situació viscuda aquest estiu del 2006 a les illes d'Eivissa i Formentera ha estat especialment greu, i per tant centraré la intervenció en els problemes generats pels vessaments en aquestes dues illes.

Li dic això perquè -i és una proposta que li faig- si té intenció en la seva intervenció de tornar-nos a llegir tot el llistat d'obres i tot això que fa vostè a totes les Illes, potser no sigui necessari, perquè del que li estic preguntant és específicament de la situació, jo li preguntaré i li comentaré de la situació específica i especial a l'illa d'Eivissa que, com he dit, ha estat on s'han produït els fets especialment greus.

I li dic aquestes dues illes d'Eivissa i Formentera, i també li vull recordar que en aquestes illes els problemes no s'han centrat exclusivament, com de vegades pugui parèixer dels debats que es produeixen fins i tot en aquest mateix parlament, respecte del tema de la depuradora de Vila, no tenc cap problema tampoc a parlar de la depuradora de Vila; però crec, si no m'equivoc, que afortunadament i d'una vegada per totes, la situació està ben encarrilada, hi ha uns acords i uns pactes que es mantenen i crec que en aquests dies precisament vostè mateix té previst, juntament amb altres responsables d'altres administracions, intentar deixar solucionat definitivament el tema del nou solar i per tant de la nova depuradora.

Però no és d'aquesta nova depuradora de la qual li vull parlar, i entrem directament a veure els temes dels quals jo li parlava. I començaríem per anar desfent malentesos i afirmacions fetes que no s'ajusten exactament a la realitat. Miri, quan parlàvem dels reiterats vessaments, vostè va dir a una pregunta meua, amb seguretat i amb rotunditat, li llegiré literalment, la seva resposta va ser: "Sr. Boned, no són constants, són sis: dia 4 de juny, el bombeig de Sant Antoni; dia 12 i 27 de juliol, l'EDAR d'Eivissa; dia 30 de juliol i dia 30 d'agost, L'EDAR d'Eivissa, i dia 21 d'agost, el bombeig de l'EDAR d'Eivissa". Això és el que vostè va afirmar, Sr. Conseller.

Miri, jo li llegiré alguns titulars d'aquest estiu, vostè llavors, si vol, en el seu torn, digui si és ver o si és mentida:

- dia 5 de juny, "Un vertido de aguas fecales obliga a cerrar la playa de Sant Antoni";
- dia 6 de juny, "Sant Antoni mantiene cerrado un tramo de la playa de s'Arenal";
- 7 de juny, "La Conselleria de Salut ordena volver a cerrar toda la playa de s'Arenal";
- 10 de juny, "Nuevo vertido en la zona de la depuradora de Sant Antoni";
- 13 de juliol, "Séptimo vertido en quince días de aguas fecales en el puerto Ibiza Nueva";
- 14 de juliol, "Una avería en un colector de la depuradora provoca nuevos vertidos en el puerto de Ibiza Nueva";
- 17 de juliol, "Un nuevo vertido de aguas fecales, el octavo en veinte días, indigna a los usuarios del puerto de Ibiza Nueva";

- 29 de juliol, "La avería del colector de la depuradora provoca nuevos vertidos en Ibiza Nueva";
- 31 de juliol, "La rotura del emisario de la depuradora de Talamanca provoca un nuevo vertido";
- 1 d'agost, "Siguen los vertidos mientras se intenta reparar el emisario";
- 3 d'agost, "La tubería del emisario averiada lleva tres días con vertidos y malos olores";
- 10 d'agost, "Nueva avería del emisario de la depuradora en la zona de Talamanca";
- 17 d'agost, "Las obras de ampliación de la depuradora de Formentera causaron el vertido fecal";
- 20 d'agost, "Nuevos vertidos por un taponamiento en la depuradora de Ses Salines";
- 20 d'agost, "Vecinos denuncian vertidos fecales de la depuradora de Sant Jordi";
- 21 d'agost, "Vertidos de aguas fecales junto a los pantalanes del puerto de Eivissa";
- 25 d'agost, "Nuevos vertidos de aguas fecales en el puerto";
- i 10 de setembre, "Un nuevo vertido de aguas fecales en una playa de Cala de Bou".

Sr. Conseller, crec que puc comptar aquí fins a devuit notícies relacionades directament amb vessaments de les plantes d'Eivissa i Formentera, no són sis, són molts més de sis. I el que no és comprensible és: quina necessitat té vostè de negar l'evidència? No sé quina por li fa reconèixer que hi ha una situació que no és agradable i que per tant hauríem d'intentar entre tots, però sobretot vostè qui té l'obligació de gestionar, cercar-hi una solució. I de fet tot això li dic perquè, casualment, està passant aquest darrer any de la legislatura, Sr. Conseller, i això fa que sigui especialment greu aquesta situació.

Vostè, la setmana passada, a la interpel·lació del Grup Esquerra Unida i Els Verds, li va dir al Sr. Ramon, portaveu del grup, que havia tengut tres anys, cinc mesos i quatre dies per tal d'interpel·lar i preocupar-se per les depuradores, una d'aquestes frases lapidàries que a vostè tant li agraden; però miri, Sr. Font, és que vostè també ha tengut tres anys, cinc mesos i quatre dies per evitar la greu situació d'aquest estiu a les illes d'Eivissa i Formentera, i pel que s'ha vist, Sr. Conseller, no ha fet en aquest aspecte pràcticament res en qüestió de manteniment, aquest estiu, Sr. Font, ha estat el pitjor en aquestes dues illes dels darrers deu anys, sense cap dubte, Sr. Font.

Les interpel·lacions, i no l'hem interpel·lat abans perquè entenem que en aquest cas les interpel·lacions han de ser i s'han de fer quan hi ha qüestions especialment greus, per al dia a dia ja hi és vostè que té l'obligació de gestionar i s'espera que ho faci tenint en compte quina és la situació, la realitat dels fets, des del primer dia, no necessita esperar el darrer any d'una legislatura, apropar-se a unes eleccions per començar a fer coses dient que segurament el nou govern, sigui de qui sigui, es trobarà moltes coses fetes i moltes coses en marxa, tal com va dir, cosa que, segons vostè, no va trobar vostè quan va arribar.

Per tant, ja li he dit abans, no necessitam que ens parli del poc treball de la passada legislatura, que ens segueixi contant que ho va trobar tot tan malament i que per tant del que hem de

parlar és que, després pràcticament de quatre anys de gestió seva tot segueix igual o, millor dit, Sr. Conseller, no segueix igual, està pitjor, perquè, si no, no s'haurien produït aquests fets, greus fets, en el darrer any de la seva gestió en aquesta legislatura.

És curiós, Sr. Conseller, que cada vegada que es parla de situacions conflictives, les depuradores, vostè automàticament treu la situació de Vila i de Formentera, responsabilitzant aquests ajuntaments de pràcticament tot el que passa a aquestes depuradores; en canvi, els problemes que tenen la resta de depuradores, i li he explicat i crec que amb el que li he llegit se n'haurà pogut adonar que els problemes no són només a la depuradora de Vila, però, en canvi, no l'he sentit ni una sola vegada criticar el que feia o el que deixava de fer ni l'Ajuntament de Sant Josep ni el de Sant Antoni ni el de Santa Eulària, Formentera i Eivissa sí són responsables de tot, Sant Antoni, Santa Eulària i Sant Josep no tenen res a veure amb els problemes, que tenen greus problemes les depuradores que tenen en els seus municipis.

Jo no sé si això tindrà qualche cosa a veure amb el color polític de qui governa, Sr. Conseller, però les sospites són clares de què sí té qualche cosa a veure el fet que a uns ajuntaments governin vostès, el seu partit, el Partit Popular, i en els altres no ho facin. Hi ha coses que són més que evidents i que, malgrat que un les negui no deixen de ser aquí.

I per anar acabant, un petit detall, Sr. Conseller, vostè ha dit qualche vegada, i crec recordar que la setmana passada va utilitzar aquestes xifres, que la passada legislatura es varen invertir 11 milions d'euros en manteniment i que en aquesta són 15 en manteniment. Bé, jo li puc assegurar una cosa, Sr. Conseller, no posaré en dubte les xifres que vostè diu, perquè és vostè qui maneja la documentació i la té més prop, però el que li puc assegurar és que aquesta diferència de 4 milions d'una legislatura a l'altra ni aquests 4 ni els 11 anteriors li assegura que no s'han notat ni poc ni molt ni mica a les illes d'Eivissa i Formentera, perquè si no, no tendríem aquesta llarga relació de problemes que hem hagut de patir aquest estiu, amb tot el que això suposa de cara a una indústria tan important per a la nostra economia com és el turisme.

I per acabar, ara sí, Sr. Conseller, li demanaria només una cosa, vostè ha vingut a Eivissa i s'ha fet algunes fotos, sempre, moltes vegades relacionades amb el tema de Santa Gertrudis, de la contaminació; aquí en tenc una, per exemple, on hi és vostè mostrant els cendres que s'han repartit aquest estiu per les platges i això, però, miri, casualment vostè es fa una foto amb els cendres i jo li he de dir que no l'he vist mai fer-se una foto, per exemple, amb el que passa just abans de Nadal, que parla dels vessaments fecals a s'Arenal de Sant Antoni. No hi seria demés que, a part de fer-se fotos a Santa Gertrudis i mostrant cendres, passàs vostè i es fes qualche foto devora tota la porqueria que surt cada vegada que hi ha un vessament a altres municipis, com poden ser Sant Antoni, Sant Josep o Santa Eulària, i prometés i asseguràs a tots els que ho pateixen dia a dia i als turistes que ens visiten que farà tot el possible perquè això no segueixi succeint i que ens expliqui quina necessitat ha tengut per esperar aquest darrer any de la legislatura per emprendre qualche acció per evitar-ho.

Gràcies.

*(EL Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)*

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té ara la paraula el representant del Govern, l'Hble. Sr. Conseller de Medi Ambient, Sr. Font.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Boned, jo no he d'intentar justificar que la casualitat ha volgut que les dues mocions, ni casualitat ni punyetes, el que deia la interpel·lació del Sr. Ramon res a veure amb la seva interpel·lació, res; si sap llegir i escriure supòs que podrà llegir amb mi el que vostè va escriure, que supòs que en sap.

Vostè diu que presenta una interpel·lació per parlar de política general del Govern de les Illes Balears en matèria de depuradores; si vostè volia parlar d'Eivissa i Formentera crec que ja és majoret per escriure-ho i no tenir por de parlar, m'escolta? I com que vostè, amb allò que el Pisuerga passa per Valladolid li pega per aquí. Sap que li crec a vostè que ja té una certa edat? Que hauria de ser un poquet més responsable, perquè si no, ara no és temps de carnestoltes i les disfresses ja vendran més endavant, menys ximpleries, que a vostè li importa, i perdonin l'expressió, li importa res la depuració! Vostè el que intenta, amb la crisi que vostès tenen, els socialistes d'Eivissa, mirar com fer punts perquè el tornin posar, i res més, i res més, Sr. Boned, no me conti ximpleries.

L'altra qüestió, vostè vol parlar d'Eivissa? I jo li hauria de contestar i si deman al lletrat aquest tema, li hauria de contestar en base a la seva interpel·lació que m'ha demanat, però vostè vol parlar d'Eivissa, idè parlem d'Eivissa. Ja me va bé que vulgui parlar d'Eivissa i Formentera i me digui que a Mallorca i a Menorca funcionen bé les depuradores, ja me va bé, cosa que això no passava abans.

Miri, vostè vol separar els problemes de vessaments d'aquest estiu, que l'estiu passat també hi varen ser i l'altra també i l'altra també i l'altra també, per la Llavenera, els mateixos, una altra cosa és que abans s'amagaven, nosaltres no les amagam, i si no, perquè jo, més que creure'l a vostè, me crec les tres associacions de veïnats, fa dotze anys que ho reivindiquen, amb governs del PP i no del PP, dotze anys que ho reivindiquen; és a dir, no ho amag jo això, però me digui que els vessaments són d'aquest estiu passat.

Miri, vostè diu, ara diu: està ben encaminada la negociació de la depuradora de Vila i tal i qual, efectivament jo demà de matí rep el secretari general de Medi Ambient, el Sr. Xicu Terrés, el vicepresident del Consell, el Sr. Josep Mayans, perquè el que hem fet allà, Sr. Boned, vostè que ha estat regidor, que no varen saber arreglar-ho i és responsabilitat de l'ajuntament, vostè que era regidor de l'ajuntament, i me pens que d'urbanisme, amb la qual cosa vostè és el principal responsable que no hagi trobat un solar. Això és així de clar, li diu un altre que ha estat regidor també, és a dir, no li diu un que

ha passat per aquí; vostè, que va posar allà damunt cases per tot i que diuen és petit i no queda res, idè no facin cases, no va tenir en compte mai posar un solar per a una depuradora. I el Govern balear, és a dir, a la passada legislatura, a la consellera anterior tampoc no li varen posar gens fàcil, perquè no li varen posar un solar a disposició i li varen fer gastar 5 milions d'euros dins la depuradora actual de Vila, que no ha funcionat mai un terciari, 800 milions de pessetes tirats a un pou sense fons, que no va funcionar mai aquest terciari, no el va posar en marxa.

Bé, miri, el que jo li puc dir és que del que vostè m'ha llegit, són titulars de diaris; amb tots els meus respectes als diaris, no neg cap d'aquests vessaments que vostè diu, però sí que vostè pot llegir un poquet més i saber quins són nostres, del Govern, i quins són dels ajuntaments, perquè vostè supòs que sap que el clavegueram és de l'ajuntament i que hi ha bombejos municipals i bombejos autonòmics. I d'aquests diaris que vostè ha dit, sobretot això de Sant Antoni, llevat d'allò de l'Antiga, un dia en concret, un, la resta de vessaments no han estat del Govern, en canvi vostè els m'atorga, per què? No som a una escena de teatre grec on vostè necessita el dramatisme per sortir bé a la foto o al titular de demà, no digui mentides, no manipula l'opinió pública, no se'n rigui de la ignorància de la gent que de vegades pot tenir damunt el tema de depuració i, com vostè sap, de vegades la gent no diferencia el Govern balear del consell, després de vint i busques d'anys, això és el fracàs nostre, dels polítics de tots els partits. Perquè la realitat és aquesta i vostè fica la brutor dins la mateixa olla i que sigui del mateix.

Sr. Boned, responsabilitat, si no, sempre estarà en el banc de l'oposició, li dic jo, li diu un que quasi mai hi ha estat al banc de l'oposició, convé connectar amb la gent que digui la veritat. Si vostè vol que parlem dels vessaments que pertocuen al Govern en podem parlar, però aquesta interpel·lació no anava per aquí, aquesta interpel·lació anava de política general a les Illes Balears en el tema de depuradora. És que si vostè no vol això.

Miri, després, les coses estan pitjor. De cap manera estan pitjor, de cap manera, una altra cosa és que això sigui una qüestió de matemàtiques, no sé si vostè és de lletres o de matemàtiques, si és de matemàtiques vostè sabrà que tot té un igual, els de lletres en tot cas tenen bona filosofia i bon pensament i és bo per no tenir por en aquesta vida, necessari també, però és una qüestió de matemàtiques això i és una qüestió científica i d'anàlisi; és a dir, si la qualitat de vessament de la depuració a les Illes Balears, sota el paràmetre del 95% de qualitat, que és el que marca la Unió Europea, era del 67% quan vàrem començar aquesta legislatura, i ara aquesta qualitat de vessament és del 92% hi ha una millora en aquest sentit. I més, miri si és millor la situació que de vegades les coses no passen només pel que tu estàs depurant, sinó que per depurar tu necessites infraestructures; ens preocupa un vessament a Eivissa, deim que no ha de tenir res a veure amb la depuradora, però a ningú li preocupen tots els vessaments que hi ha a Cala Tarida, amb totes les places turístiques, i ningú no s'ha preocupat mai dins aquesta legislatura amb aquest govern que hi hagi un solar per fer una depuradora a Cala Tarida. Què és, i amb perdó de l'expressió, què és que la merda d'allà és més bona que la d'Eivissa? De què anam aquí? Responsabilitat?

Total, i vostè diu que no vol que li parli de nombres, però jo li pens parlar de nombres.

I després fa la simplicitat, que això ja és greu, de dir 11 milions en manteniment a 15, s'hauria d'haver fet més. És que s'ha fet molt més, perquè en molts casos, encara que hi posassis 50 milions, si no fessis inversions noves de depuradores, no serviria per a res. I vostè el que ha de veure és la inversió que s'ha fet, i parlarem d'Eivissa i Formentera, ah, una cosa important: mai no he culpat l'Ajuntament de Formentera de cap vessament ni olor. L'altra dia me vaig oblidar de dir-ho, i li dic, me digui on l'he culpada. Miri, avui ja vostè podria triomfar si fos capaç de treure-me quan he culpat l'Ajuntament de Formentera dels olors de la depuradora, perquè es pugui veure la disfressa que s'intenta muntar amb això. M'ho digui, aquest fet.

I a l'Ajuntament d'Eivissa, lògicament li he de dir que si tenguéssim una depuradora, com que la depuradora du col·lectors nous, estacions de bombeig noves, no tendríem els vessaments que hem tengut. I sé que si no les ha fet i n'hi ha haguts som jo el responsable, però punyeta, a qui toca posar el solar és a l'Ajuntament i no l'ha posat, l'hi ha hagut de pagar els ciutadans de les Illes Balears, l'únic ajuntament de 67 que ha hagut de pagar el Govern balear. No tan sols això, l'ha de trobar, tampoc no l'ha trobat, amb l'excusa que arriba un poc d'aigua de Santa Eulària i un poc de Sant Antoni, però el 85% és de Vila. I ha hagut de trobar aquest solar el president del Consell d'Eivissa i Formentera, el Sr. Pere Palau; és a dir, li trobam el solar, li pagam el solar i ara el ministeri ha de fer l'obra. Que, per cert, no hi ha un sol euro en el pressupost general de l'Estat per començar la depuradora, podran fer un expedient de modificació de crèdit i posar-hi els doblers que siguin necessaris, és a dir, tots sabem com funciona això, però això és la veritat.

Davant aquestes qüestions, Sr. Boned, jo el que li puc dir és que aquest vessament que deia vostè de s'Arenal a Sant Antoni, per exemple, no és nostre, no ha estat nostre; és a dir, ha estat municipal. I de Vila, dels 14 vessaments que hi ha hagut, 8 han estat municipals i 6 nostres, i jo no he sortit a culpar el batle de Vila ni el Sr. Rubio d'aquests vessaments, perquè jo entenc que les bombes i els col·lectors es poden rompre. Nosaltres hem estat lleials en això.

I el que no li puc acceptar de cap manera, de cap manera, és que vostè digui que nosaltres invertim segons el color polític de qui governa. És conscient del que ha dit? És conscient que a l'únic ajuntament que li haurem pagat un solar, que costarà prop de 750.000 euros, és un ajuntament que governa el PSIB-PSOE i Esquerra Unida i Els Verds? Això a l'Ajuntament d'Inca no ho hem fet, ni al de sa Pobla ni al de Ciutadella ni al de Maó, tampoc, ni al de Palma; vostè creu que invertir a Formentera, i més que ha estat després del canvi de govern de la moció de censura, amb una ampliació de la depuradora, que puja més de 3 milions d'euros, i un col·lector, amb 1.040.000, més els 4 i busques de milions de la Mola, n'hi ha més d'1,5 milions que són per a sanejament, amb la qual cosa sumen més de 6 milions d'euros, té a veure amb el color polític? Vostè ho creu?

A vostè li han dit: digués això; i paf!, li ha amollat. Però tal vegada es pensava que trobaria una boca molla aquí i amb mi vostè trobarà barra de cap en aquest sentit. I potser que me pugui equivocar, Sr. Boned, no tenc ganes i tot de discutir ja amb vostè, perquè a vostè se'l coneix, jo del que li parl són de fets concrets, de Formentera, de Vila, però vostè creu que si hem invertit, si a Alaró ara pagarem una depuradora, una vegada que tendrem el solar, i governa el PSOE allà, ho feim pel color polític? O a l'Ajuntament d'Alcúdia, en què la depuradora no és nostra, firmam un conveni que demana un terciari que fa vuit anys que el demana i es pagaran més de 4,5 milions d'euros per aquest terciari? O a l'Ajuntament d'Algaida en què a la passada legislatura es va fer una depuradora nova, a Randa, que no va funcionar, i l'han haguda de fer tota nova, hem mirat que el batle del PSOE no tengués la depuradora? Està convençut del que vostè ha dit? O a Alaior a Menorca, que hi ha remodelació d'Alaior i la nova de Cala'n Porter? O amb el batle de Maó, amb tot el de Llucmaçanes i Binidali? O a Port d'Addaia en què governa el PSM, amb una depuradora i un emissari que seran 13,5 milions?

Sr. Boned, estic avorrit, sap per què? Perquè no trob nivell i com que no tenc nivell no vull parlar més.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Per fixar la posició i per un temps de cinc minuts, té la paraula pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo no sé si tendré nivell, en qualsevol cas intentaré fer una intervenció tranquil·leta, perquè jo no voldria de cap de les maneres que se'm tornàs enfadar el Sr. Conseller de Medi Ambient i bé intentaré, ja dic, fer la intervenció tranquil·la, centrada en el tema, en general, del manteniment, que crec que és el que falla de les depuradores i, específicament, del manteniment de les depuradores de les Pitiüses.

Jo vaig dir la setmana passada, jo crec que hi ha hagut problemes a totes les illes, és normal per altra banda, és normal que n'hi hagi, les depuradores solen donar problemes. A l'illa de Mallorca hi ha hagut uns abocaments a les platges que jo crec que són preocupants, ja m'hi vaig referir també la setmana passada. Però allà on ha estat espectacular aquest estiu és a l'illa d'Eivissa. Ho ha dit el Sr. Boned, que és la situació més greu de l'última dècada. Jo aquí crec que el rectificaria al Sr. Boned, jo crec que és la situació més greu, quant a depuradores, de la història, tampoc no tenen tanta història les depuradores, jo crec que la quantitat d'abocaments que hi ha hagut a les platges i al port enguany no s'havia produït mai. I és cert que també hi ha hagut alguns abocaments procedents de la xarxa municipal, i a més d'un municipi, això és cert.

Però també és cert que aquells més greus, més continuats, més permanents són els abocaments que procedeixen de les conduccions de les depuradores. I jo m'he de ratificar en què aquests pressuposts que s'han destinat a inversions, tal vegada

a noves depuradores no hi ha hagut pressuposts suficients o no s'han gastat de manera correcta amb el manteniment de les depuradores; que les depuradores tenen una vida útil relativament curta, fa falta un bon manteniment perquè si no llavors sorgeixen els problemes que han sortit enguany. Pens que això és tan evident com perquè en els dos vessaments més importants que hi ha hagut a l'illa d'Eivissa, jo crec que els dos més importants de Balears enguany, el de Sant Antoni, que ara resulta que no és competència del Govern; però s'ha de substituir tot l'emissari, que és molt vell i que estava en males condicions, s'ha de substituir, però no estava planificat, no estava previst, s'ha de substituir perquè ha rebotat per tots els costats i no es pot mantenir, però no hi havia projectes per a aquesta substitució.

En el cas de Vila és exactament la mateixa situació, no hi havia previsions. L'any passat no va respondre l'ajuntament quan se li va preguntar si es volien utilitzar les obres per fer noves conduccions, no es va contestar i ara s'haurà de fer. Per cert, jo no sé quan començaran, però som ja al mes de novembre, no sé quan començaran les obres; són unes obres costoses per una via que és bastant turística, que ja ha estat aixecada tota una temporada d'hivern i inacabada tota una temporada d'estiu, me tem que necessitarem un any més amb la mateixa situació si les coses no es fan ràpidament. I això, bé, ha estat així i no hi havia previsions d'inversió.

I jo crec, efectivament, que no es tracta igual un ajuntament que un altre ajuntament, jo crec que això és claríssim i, si no, anem a veure la situació concreta, la que ha estat la més conflictiva, la del municipi de Vila. Des d'un principi el conseller de Medi Ambient decideix que no es pot fer una remodelació, una ampliació *in situ* de l'existent i s'ha de fer a una altra banda. S'ha de fer a una altra banda i es crea una comissió en la qual hi ha representació de l'Ajuntament de Vila, del consell insular, de la conselleria i del ministeri, per intentar d'alguna manera diluir aquesta responsabilitat. Però així i tot, el 3 de juny del 2004, hi ha una reunió on hi ha els tècnics de Medi Ambient del Govern, del ministeri i de l'Ajuntament de Vila i analitzen les alternatives que hi havia en aquell moment. I les alternatives que els tècnics de l'IBASAN que firmen l'informe descarten, descarten la del terme municipal de Vila, es descarten perquè no hi ha condicions i no hi ha distància suficient en els nuclis urbans, les descarten. I per quina opten com a millor solució?

Doncs, com a millor solució, opten per una situada en el municipi de Santa Eulària; diu: "*De las alternativas analizadas, se considera la número tres como la más adecuada desde un punto de vista técnico, por las condiciones expuestas en el apartado correspondiente*", sòl rústic comú, cota inferior als 50 metres, però allà no es pot fer perquè protesta el batle de Santa Eulària, que bé, és insignificant, però, segons l'estudi de l'IBASAN el qual consta en aquest mateix document, diu població que atén aquesta depuradora del municipi de Santa Eulària, població de dret, 8.077 persones, població flotant, 2.723 persones. Jo crec que això no és una insignificança. I per qüestions partidistes, es decideix que aquest emplaçament, que era el correcte, que estava disposat a pagar l'Ajuntament de Vila, que no hauria costat un duro a la conselleria, no es vol aquest, s'està tota una sèrie de mesos fent pressió sobre l'ajuntament, culpant-lo d'unes coses, d'unes responsabilitats

que jo crec que no són seves, i al final s'adopta, no sé per què, no sé quins interessos hi ha per comprar un terreny dins una ANEI a una cota superior als 125 metres.

Bé, si això és una gestió eficaç, amb previsió de futur i si aquí hi ha hagut un manteniment convenient de les depuradores, doncs que vengui Déu i ho vegi. Però jo crec que els fets demostren que no hi ha hagut interès en el manteniment correcte de les depuradores, no hi ha hagut aquest interès i s'ha tengut una voluntat de crear problemes a un municipi que no és del mateix color polític, abans que resoldre els problemes dels ciutadans i abans de resoldre els abocaments d'aigües residuals sense depurar a les platges o al port. Una gestió, la veritat, aquest estiu ha deixat molt malament, crec jo, al responsable de les depuradores de les Illes Balears.

Moltes gràcies, Sr. President.

(*El Sr. President reprèn la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula la Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Amb una diferència d'una setmana veim un mateix tema, un tema que, per repetitiu, no deixa de ser preocupant, els vessaments d'aquest estiu que hi ha hagut a les illes d'Eivissa i Formentera, produïts, segons diferents opinions, per depuradores o bé per altres tipus de canalitzacions.

Per fixar la nostra posició, crec que la nostra posició és clara, el que volem és que es resolguin els problemes, és una posició claríssima que aquests fets no tornin succeir. Nosaltres ens quedam amb una sèrie d'afirmacions que s'han fet aquí i sobretot amb una diferència entre els vessaments que ha denunciat el portaveu del Partit Socialista i els vessaments que ha assumit el Sr. Conseller, vull dir que hi ha una diferència important, en nombre, però creim que els efectes, en definitiva, són els mateixos.

Els responsables, sí, hi ha uns responsables, uns són els ajuntaments i els altres són de la conselleria, però aquí parlem d'una interpel·lació que demana responsabilitats al Sr. Conseller, i aquí no hem vist, a cap moment, a la intervenció del Sr. Conseller, que hagi aportat cap solució ni una. El que ha fet ha estat assumir unes responsabilitats, però ha escampat responsabilitats cap als altres, també, no ha negat en cap moment que hi hagués problemes, però no ha assumit les responsabilitats pròpies i, sobretot, el que no hem vist és una proposta d'esmena, no sabem quines actuacions durà a terme la conselleria, perquè no ho ha dit o no ho hem entès, però crec certament que no les ha dit, quines actuacions pensava fer perquè això no tornàs a succeir. S'ha dit que aquests vessaments s'anaven repetint any rera any, el 2003, el 2004, el 2005, i el que ens intriga també és per quin motiu, si el 2003 ja hi havia aquests vessaments, s'han repetit el 2004, s'han tornat a repetir el 2005, i el 2006 sembla que han estat espectaculars,

llavors per què a partir del 2003 no es començaren a adoptar solucions?

S'ha parlat del manteniment de les depuradores. El manteniment és deficient, si no recordam malament a partir del 2005 es va adjudicar un nou contracte de manteniment un 33% més car que l'anterior, per tant hi hauria d'haver hagut uns efectes en positiu, per a una millor depuració, per a un millor manteniment de les depuradores, i pel que l'experiència demostra, aquest estiu, aquest manteniment ha funcionat pitjor perquè els vessaments a l'illa d'Eivissa han estat molt més greus que anys anteriors. Per tant, des del PSM-Entesa Nacionalista el que voldríem és que s'adoptassin solucions efectives i reals perquè això no tornàs a passar, i esperam que la responsabilitat de la conselleria assumeixi aquests defectes i faci les passes oportunes perquè això no torni a passar. De totes maneres, tenim per endavant dues mocions que presentaran respectivament el Grup d'Esquerra Unida i el Grup Socialista les properes setmanes amb, suposam, propostes de solució efectives perquè aquests vessaments no tornin a passar. En tot cas, el nostre suport serà per a aquelles solucions que garanteixin una salubritat i descartar definitivament aquesta mala imatge que es dona amb aquests vessaments en ple estiu.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell. Pel Grup Parlamentari Popular, la Sra. Assumpta Vinent té la paraula.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Jo em pensava que retirarien aquesta interpel·lació perquè la setmana passada, arran d'una interpel·lació d'Esquerra Unida i Els Verds, tant el conseller com jo mateixa vam dir la nostra posició referent a la depuració a les Illes Balears i, per tant, la meva intervenció avui serà breu, perquè crec que m'he de referir i reafirmar en el que vaig dir la setmana passada i remetre'm al *Diari de Sessions* del ple passat, perquè el més normal hagués estat -com he dit- retirar aquesta interpel·lació, però ja que no l'han retirada, tornarem a dir els quatre punts importants de la política general, perquè vostè diu que ralla només d'Eivissa i Formentera, però clar, ho haurien d'haver retirat i presentar una interpel·lació només referida a les depuradores d'Eivissa i Formentera, que hagués estat molt més concret, tant el conseller com tothom.

Crec que de les 78 estacions depuradores d'aigües residuals que hi ha a les Balears, és molt satisfactòria la resposta que donen als ciutadans, la feinada que s'ha fet des de la Conselleria de Medi Ambient, les previsions que té la conselleria, com ja vaig dir, que l'any que ve n'hi hagi un total de 85; és a dir que passam de 78 estacions depuradores a 85, 58 a Mallorca, 13 a Menorca i 14 a Eivissa i Formentera; que el volum d'aigua depurada al llarg del 2005 va ser de 44.100.000 m<sup>3</sup> i l'estimació per a enguany se situa en 44.500.000 m<sup>3</sup>. La progressiva implantació del tractament terciari ha passat de 8,69 hm<sup>3</sup> de l'any 2003 que venia arrossegat de l'anterior pacte de govern al 17,52 l'any 2005, i enguany està previst el 20,35. Per tant, s'ha triplicat la implantació del tractament terciari.

Quant a la qualitat d'aigua depurada, és a dir, del rendiment de les plantes de depuració, hem de destacar que l'any 2003 era de 69,36 i que aquest any aquesta xifra s'ha elevat fins al 92%, més que açò ja no es pot demanar, jo crec que des de la Conselleria de Medi Ambient s'està fent una feina impecable en aquest sentit.

Les inversions en manteniment, les ha explicat el conseller, ha passat de l'any 99-2003 dels 11.389.999 euros als 15.221.000 del període 2003-2006, açò és un increment del 34%, i també en treballadors, com vam dir l'altre dia, s'ha passat a un increment molt gros, de 120 a 166. En termes generals, el funcionament de les estacions depuradores a l'estiu, en general, és satisfactori, perquè de totes les incidències, la meitat no són atribuïbles a la gestió de les plantes, sinó que són atribuïbles, aquest 50%, a interrupcions de subministrament elèctric, a GESA, a avaries de transformadors, abocaments d'aigües pluvials de competència municipal, és a dir, que no hi ha separació d'aigües pluvials i aigües brutes, embussos de clavegueres, pluges torrencials que, clar, en no haver-hi separació, embussen més les estacions depuradores, i els casos més flagrants que hi ha hagut, que són els de Pollença, els d'Eivissa Vila i el de Formentera, que són els que estaven poc dimensionats per la quantitat de persones que es multiplica durant l'estiu, ara s'hi ha posat solució.

La Conselleria de Medi Ambient té 3 milions d'euros per a Formentera, per a una nova depuradora, per a Eivissa Vila, que se li ha demanat en nombroses ocasions el solar que, com ha dit el conseller, ara ja sembla que el tenen, però que l'ha hagut d'aconseguir el Consell Insular d'Eivissa, no l'Ajuntament d'Eivissa que, per cert, és d'un color polític que no és el nostre. En definitiva, el Grup Parlamentari Popular entén que, a la vista de les dades objectives que s'havien explicat a la passada interpellació i a aquesta també, el balanç global de l'actuació de les estacions depuradores d'aigües residuals que depenen de l'Agència Balear de l'Aigua es pot qualificar, sense cap dubte, de molt satisfactori i volem felicitar la Conselleria de Medi Ambient pel rigor i la seriositat amb què actua i, com ja li vaig dir la setmana passada, les xifres canten i les comparacions també canten, Sr. Conseller. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Referent a la darrera intervenció que ha tenguut lloc aquí, poca cosa a dir, perquè, com a mínim, resulta molt trist que un surti aquí a llegir el que ja tenia previst i escrit i ho faci sense haver escoltat el que qui els ha precedit ha dit, demostra únicament i exclusivament que no escolten les intervencions d'aquest plenari.

Sr. Conseller, vostè acusa aquest diputat de poc nivell, segurament no presumiré mai de tenir-ne més que vostè ni de ningú altre, seré bastant més modest del que sol ser vostè quan surt a aquesta tribuna, on té per costum ressaltar, sempre, tot el que vostè ha fet i el poc que fan o han fet tots els altres. Amb això no demostra vostè més nivell, demostra vostè que està

acostumat a venir aquí, a sortir aquí i fer teatre, Sr. Font, fer teatre, per fer riure a aquest costat, però poca cosa més. Sap com es demostraria el seu nivell, Sr. Conseller? No fent riure a aquest costat del Parlament, sinó fent la feina que li toca, resolent i arreglant els problemes que tenen els ciutadans que pateixen totes aquestes males olors que produeixen els vessaments de les seves depuradores, Sr. Font, això seria nivell. Vostè no crec que sigui el més indicat per parlar de nivell, perquè està demostrant que la seva feina resulta poc efectiva, molt poc efectiva en aquest aspecte.

A més, no sé què li fa por, Sr. Conseller, vostè que sol ser tan valent i que diu que no té por de contestar absolutament ningú i que tot li va bé, i que els enfrontaments cara a cara li agraden molt, a mi també m'agraden. Sr. Conseller, no tenc cap problema, si vol que discutim, discutim el temps que faci falta, però vostè sap què hauria de fer?, anar resolent els seus problemes, perquè a Eivissa i a Formentera del que pareix que a vostè no li agrada parlar, li repetesc que aquest estiu ha estat el pitjor dels darrers deu anys, a pesar que els altres diuen que han estat molt més de deu anys, a pesar que això no li agrada, i el nivell que vostè demostra és la resposta que ha donat a les preguntes que se li han fet, nul·la, perquè no ha dit absolutament res del que pensa fer per resoldre aquests problemes a Eivissa i Formentera. Ens ha tornat a llegir el que ha fet a altres illes, a altres depuradores, i el que pensa invertir en noves depuradores. Manteniment, Sr. Font, manteniment, què pensa fer per resoldre aquest problema?, demostri el seu nivell i contesti.

Ha dit també que a la passada legislatura es tiraren més dels 5 milions perquè no servien per a res, terciari d'Eivissa, vostè ha dit que havia invertir 15 milions en manteniment, 15 milions en manteniment, el resultat d'aquest estiu és molt clar, molt clar, i el resultat de la seva gestió, sap quin és?, porqueria, Sr. Conseller, porqueria a la mar, porqueria als camps, porqueria enmig de les carreteres, aquest és el resultat visible aquest estiu a les illes d'Eivissa i Formentera. No li agrada sentir-ho, però aquesta és la realitat, Sr. Font.

M'ha dit no sé què de Cala Tarida, vostè no té molt clar qui és el responsable d'aquella zona, vostè diu que no hi té competències, vostè potser se n'hauria d'haver encarregat de saber què és el que passava a Cala Tarida i, si hi ha algun problema, saber qui governa també a aquella zona, que crec que són els seus, crec que és el Partit Popular, per tant no sé què m'ha de criticar, en aquest cas, el portaveu del Grup Socialista, Sr. Conseller.

Miri, també m'ha acusat a mi particularment, perquè jo he estat regidor, efectivament, regidor d'urbanisme, efectivament, vostè també ha estat regidor i ha estat batle, però sembla que no té molt clar quines són les competències de cadascú. Vostè és conseller de Medi Ambient, veritat?, vostè sap que als ajuntaments també hi ha regidories de Medi Ambient, idè l'urbanisme serà la seva feina, i la responsabilitat sobre el tema de xarxes de residuals acostuma a tenir-la també el regidor de Medi Ambient als ajuntaments, Sr. Conseller.

Em diu que jo, a més, com a responsable d'urbanisme, m'he encarregat de no trobar un solar i a més de construir tot el que hi havia. Miri, va sent hora que algú li digui com són les coses

i que deixin vostès de dir mentides. Aquest diputat avui, regidor la passada legislatura, que els parla, va proposar i aprovar a l'ajuntament una normativa que regulava i reduïa les edificacions a l'Ajuntament d'Eivissa, vostès, el seu partit, s'encarregaren de tombar-la perquè es pogués tornar a construir tot el que estava previst en base sap a què, Sr. Conseller?, a un pla general de l'any 87 que vostès aprovaren i gràcies al qual vostès, que governaven, el seu partit, el Partit Popular, varen fer la destrossa que feren a l'Ajuntament de Vila i vostès varen ser els que varen instal·lar a tot el municipi les xarxes unitàries, sense tenir en compte els problemes que això suposava. I li he de fer saber que va ser a partir de la passada legislatura, governant el pacte de progrés, quan es començaren a fer intervencions de separació de pluvials i de residuals, Sr. Conseller, cosa que no s'havia fet mai. Però vostè, a això, ni ho sap ni li interessa, perquè té uns altres objectius, molt més elevats que tot això, segurament, segurament sí.

I ja per anar acabant, perquè no tenc més temps, el que és molt trist i demostra el seu nivell és que diu vostè "menys beneïtures i preocupi's vostè de la crisi socialista"; això és el que diu vostè, no, a mi no m'ha picat res, el que és molt trist i deplorable, Sr. Conseller, és que vostè perdi tant de temps llegint diaris i crisis d'altres i no utilitzi tot aquest temps, en lloc de llegir, a resoldre els problemes, que és el que ha de fer. Menys estar pendent del que fan els altres partits i més pendent de les seves obligacions i de la seva gestió que les té bastant oblidades, almenys en aquestes dues illes de què jo he parlat, perquè el resultat és al carrer, no me l'invent, ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Boned, per favor.

EL SR. BONED I ROIG:

Sí, vaig acabant. I vostè que parlava de Cala Tarida, preocupi's d'altres coses. Miri, "*alertan del uso de fosas depuradoras*", això sí que és responsabilitat seva, una depuradora aspira els residuals als solars confrontants perquè els líquida es filtrin i la resta quedi, i vostè d'això, ni n'ha parlat ni res. Miri, "*los vertidos alienan a los yates*", vostè que ha parlat de turisme, això li hauria de preocupar, i això hauria de provocar que vostè fes la seva feina com l'ha de fer i que resolgués els problemes, perquè, si no, el turisme se'n va.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Boned, per favor.

EL SR. BONED I ROIG:

Acab, Sr. President, ja acab. I no esperar l'any 2006 que es vegin anuncis com aquest: "El Govern es gastarà 3,2 milions per canviar les principals canalitzacions sense posar una nova depuradora". La nova depuradora s'ha de fer, és necessària i, segurament, es farà i estarà, però la seva obligació, perquè vostè mateix va dir que a pesar d'això trigaria quatre anys a estar acabada, quatre anys són molts anys perquè vostè abandoni la seva obligació, que és mantenir les instal·lacions i les infraestructures actuals. ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Boned, per favor.

EL SR. BONED I ROIG:

... que és el que ha de fer, no estar esperant, sinó complir amb la seva feina, que és el manteniment.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. La veritat és que un home amb una capacitat de poder girar les coses com vostè, Sr. Boned, no el m'havia trobat mai, mai, un company del PSM de devers l'any 91 sí, potser, s'hi aproximava, però vostè li guanya. Això sí, aquell no va governar mai, ha deixat la política i el PSM, ja, que quedi clar.

Sr. Boned, li vull dir una cosa el primer de tot, no és que vostè no tengui nivell, vull que li quedi clar que no he xerrat de la seva persona, sinó del que xerra, que no té nivell per xerrar-ne, del tema que xerrem vostè no ha posat el nivell que tocava, vostè segur que té el nivell que li toca, i com a persona no m'hi ficaré en res, *cada palo que aguante su vela*, però del que ha xerrat, res de res, res de res.

Hi ha una qüestió que em deia el Sr. Ramon, Sr. Ramon, avui vostè, lògicament, com que ho tenia un poquet fresc de l'altre dia, no s'ha preparat massa les coses, i jo demanaré una còpia de la intervenció de cadascú ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, li record que la interpel·lació és per contestar l'interpel·lant.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Ah!, no puc contestar el que m'ha dit el Sr. Ramon?

EL SR. PRESIDENT:

No, ...

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Jo he vist a les interpel·lacions contestar el portaveu durant set anys i sis mesos.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, és a l'interpel·lant.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Estau convençuts que això no ha passat durant aquesta legislatura? N'estau convençuts?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

No, parl seriosament, jo.

EL SR. PRESIDENT:

No, i jo també.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Molt bé, cap problema ni un. Dimarts passat no se'm va cridar l'atenció i vaig contestar a cada portaveu, que s'agafi el *Diari de Sessions* i es digui, i si canvien les coses un dia per l'altre o jo no les sé, deman disculpes, de veritat.

Anem idò amb el Sr. Boned. Sr. Boned, centrem el problema. Vostè parla d'abocaments, no és ver?, vostè parla d'abocaments. Centrem el problema, abocaments de què? De tres coses a Eivissa i d'una a Formentera. Tres coses que tenen noms i cognoms, vostè no ens ha pogut culpar, ni vostè ni el Sr. Ramon, a la passada interpel·lació, de cap depuradora en concret que tengui abocaments.

*(Algunes rialles)*

No, no se'n rigui, i ara, per què se'n riu? No és gens trist. Els abocaments d'Eivissa són donats de col·lector zero o emissari terrestre. A veure, no dic que no sigui meu, estic dient d'on han estat els abocaments, col·lector zero ...

*(Remor de veus a la sala)*

Jo, Sr. President, puc acabar ara mateix perquè estic avorrit, eh?, li dic la veritat. No, i estic parlant seriosament, és a dir, d'una cosa que ens preocupam i ens hi estam deixant la pell, no accept que se'm faci comèdia, m'és igual el que digui qualsevol, fins i tot rompre el sistema amb què funcionam, m'és igual. No, no se'n rigui, Sra. Rosselló, que vostè (...) també.

President, si puc parlar, puc parlar, i si han de ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, per favor, a veure, senyors diputats, ... Sr. Conseller, vostè està en ús de la paraula i té la seva intervenció, hi ha el Reglament i vostè sap que la interpel·lació és per contestar el diputat interpel·lant.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

No li estic dient això, Sr. President, no puc parlar si mentre ho faig els altres han de parlar.

EL SR. PRESIDENT:

No, ni com vostè quan està assegut al seu escó tampoc no ho pot fer, ni ningú. Per tant, prec que deixin que el debat es desenvolupi amb normalitat i amb respecte a la persona que té l'ús de la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President, estic content de ser l'únic que parla a l'escó dels 59 diputats.

Miri, és tanta responsabilitat aquesta de la depuració, que si s'agafa amb bon mallorquí, "de pardaleria", pot dur a la irresponsabilitat a qualsevol que li toqui ser a Medi Ambient. A Eivissa hi ha hagut només tres problemes a dues depuradores, que han estat el col·lector zero que romp perquè a una zona verda pública s'hi fa un pàrquing i entren camions de 27 i 30 tones, fins i tot això també surt als diaris, i després que l'emissari terrestre també romp a la zona de Talamanca. Emissari terrestre i col·lector zero que si haguéssim tengut la depuradora ja feta, tot això seria nou. Vostè diu que no he adoptat cap solució, fals, totalment i absoluta. Avui s'adjudica l'emissari terrestre i es té la petició feta de llicència del col·lector zero a l'ajuntament, això ha passat aquest estiu, s'adjudica avui l'emissari terrestre, i el col·lector zero està demanat.

L'altra qüestió, dels distints abocaments que hi ha hagut a Sant Antoni, un és nostre, afecta l'antiga, a l'antiga l'obra ja està començada, tenim els tres abocaments, on hi ha hagut tres abocaments, hi ha les tres solucions, començades a Sant Antoni, avui s'adjudica l'emissari terrestre i el col·lector zero al llarg d'aquest mes de novembre.

l'altre problema que es planteja, que no ha pogut negar, no m'ha pogut dir aquí dalt, en cap moment, que jo hagi culpats mai l'Ajuntament de Formentera, vostè no ha pogut dir el que abans havia dit, a Formentera no hi ha hagut cap abocament de la depuradora, a Formentera fan una ampliació de la depuradora, i quan fan l'ampliació que és al mateix lloc, en algun moment vessa perquè es fan obres, però no hi ha hagut vessaments sistemàtic ni molt manco. Això s'està arreglant, dir el contrari ..., no em podrà parlar vostè de la de Santa Eulàlia ni de la de Sant Antoni, de la depuradora, del bombeig de l'antiga sí, que n'hi va haver un, no m'ho ha pogut dir, això, no m'ho ha pogut dir, aquest és el problema que vostès tenen, que a causa de tres qüestions, una que és una ampliació a Formentera, un bombeig a Sant Antoni i que hi ha una depuradora nova que s'ha fer a Vila, que és responsabilitat del Govern central i de l'Ajuntament, tenim vessaments perquè torna vella, efectivament, fa vuit anys que l'hem de fer i no la feim, però això no és responsabilitat del conseller.

Vostè em diu que poca feina efectiva, creu que és poca feina efectiva que tota la passada legislatura es va gastar, no, no, no vaig cap enrera, escolti ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Boned, per favor.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

No vaig cap enrera, a veure si l'ampliació de Platja d'En Bossa és una beneitura, o l'ampliació de Formentera, o que la Mola, on mai no hi ha hagut aigües brutes, que les duguem allà és una beneitura, o Ca Marí a Formentera, això és una beneitura? Això no és exercir la responsabilitat? O l'ampliació de Santa Eulàlia en més de 7 milions, no és exercir la responsabilitat? O pagar el solar de Vila que li toca pagar a un altre, no és exercir la responsabilitat? Se'm pot veure enfadat en aquest tema, però és que és per estar enfadat.

Hem invertit a Eivissa 28.440.000 euros respecte dels 8 que es varen invertir la passada legislatura. No, no, hem invertit, ho tenim en marxa, és increïble aquesta poca responsabilitat. Miri, l'Ajuntament d'Eivissa que seria el responsable que podria protestar, no protesta, no protesta. I vostè em diu "vostè fa teatre aquí dalt", teatre és 150 milions d'euros invertits per aquest govern enfront de 48, això és teatre? Ja se'n pot riure, Sr. Boned, ja se'n pot riure, no em digui que és mentida, eh? No, no, aquí hi ha una qüestió que és increïble, que la gent confon els fideus amb l'arròs, tot és menjar i tot es pot menjar amb cullera o amb forqueta, però no és el mateix, eh? El manteniment no és tan sols la gent que cada dia du la depuradora, el manteniment és que allà on hi ha una depuradora que hi arribin 20.000 m<sup>3</sup> dia i només està preparada per rebre'n 5.000, el que s'ha de fer és ampliar-la perquè pugui rebre els 20.000, i això són els 150 milions, i aquests 150 milions els ha de sumar als 15 milions de manteniment. No, ja pot dir que no, i és normal que li funcioni així.

Miri, i ja acab, acab, Sr. President, perquè no estic content de com ha anat això, no, però no pel que hi ha, la gent sap l'efectivitat de la nostra feina, la sap la gent, eh?, fins i tot el batle d'Eivissa que és del seu partit, li puc dir una cosa, no em parli de construccions a Eivissa i no em digui que ..., jo ho sé que el regidor de manteniment o d'obres du la gestió del clavegueram, però el regidor d'urbanisme és el que fa la planificació urbanística, no és el de manteniment que diu on hi haurà els solars, i per això l'he culpable a vostè. Vostè és el primer culpable de no tenir un solar després de la declaració d'interès general per part del Ministeri de Medi Ambient.

I després no em digui que no me n'assabent, ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Acab, Sr. President, acab. No em digui que no sé res sobre el tema de la construcció, si els nostres quan eren allà, no, no, ... i si el pla general no li varen deixar aprovar. Vostès són els que en saben més del món sobre moratòries, vostès governen fa set anys i quatre mesos a Eivissa, i si hagués volgut tenir

moratòries per no construir, les tendria; però aquí hi ha una qüestió, en tema de depuració s'ha passat a un nivell de depuració d'un nivell de qualitat molt gros, que a ala vegada s'han fet depuradores perquè l'aigua que hi arribava no bastaven els tassons de les depuradores perquè hi arribàs, i, com que durant una sèrie d'anys no s'havia fet la inversió que tocava, i ara aquest govern l'ha feta, quan ha hagut de fer inversions a llocs, com que això fa olor quan ho has de moure, genera problemes als veïnats; però quan passi un any o un any i mig, tota aquesta infraestructura estarà acabada.

I acab, Sr. President, amb un fet. El Ministeri de Medi Ambient, que és del Sr. Zapatero, de la Sra. Narbona, posa com a referent en depuració les Illes Balears, si no fóssim els primers, podeu estar ben segurs que el Sr. Zapatero no ens donaria una ditada de mel.

Moltíssimes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

**III.1) Proposició no de llei RGE núm. 2443/06, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, PSM-Entesa Nacionalista i Esquerra Unida i Els Verds, relativa a actuacions per a la recuperació de la memòria històrica de les Illes Balears.**

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon a les proposicions no de llei. En primer lloc, debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 2443/06, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, PSM-Entesa Nacionalista i Esquerra Unida i Els Verds, relativa a actuacions per a la recuperació de la memòria històrica de les Illes Balears. Per defensar la proposició no de llei intervindrà en primer lloc el Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Avui discutim un tema que per a nosaltres té una gran rellevància i una gran importància, una proposició no de llei presentada pels grups PSM-Entesa Nacionalista, PSIB-PSOE i Esquerra Unida i Els Verds, que té com a objectiu reivindicar la memòria històrica de l'època republicana i denunciar els fets de repressió posteriors que varen sorgir amb el cop d'estat feixista del 1936.

Per què presentem una proposició no de llei d'aquestes característiques? Un primer argument podria ser l'existència de molts de fets com aquest arreu de les Illes Balears i arreu de l'estat en general, són molt els ajuntaments, les entitats públiques, la societat civil sense cap dubte, que durant aquest any han donat un fort impuls a la recuperació de la memòria històrica; per cert, vull donar la benvinguda a representants de l'Associació de la Recuperació de la Memòria Històrica que tenim entre nosaltres.

Dic que s'han produït fets d'aquestes característiques arreu de l'Estat, perquè enguany se celebra el 75 aniversari de la proclamació de la Segona República a l'Estat espanyol, però no

celebram ni feim una proposició no de llei de totes les coses que fa 75 anys que s'han produït, per què d'aquest fet?, per què plantejam celebrar el 75 aniversari de la proclamació de la república?, perquè és la primera vegada que hi ha un estat democràtic, un sistema democràtic arreu de l'Estat espanyol. Allò que estam celebrant és la recuperació de la democràcia a nivell de l'Estat espanyol, la implantació d'un sistema democràtic a nivell de l'Estat espanyol; no estam celebrant ni el Front Popular, ni l'època que va governar un o va governar un altre dins aquella república, ni amb qui se sent identificat...; jo personalment, per exemple, em sentiria identificat amb determinat personatges de la república o amb determinats fets de la república. No, estam celebrant i plantejam aquest tema aquí pel 75 aniversari d'un sistema democràtic.

I permetin-me, senyores i senyors diputats del Partit Popular, que una vegada més els hagi de dir que no puc entendre de cap de les maneres que vostès es vulguin excloure d'aquest fet, que vostès presentin una esmena a aquesta proposició on lleven el punt de la celebració de la recuperació democràtica que va significar la Constitució republicana de l'any 31. Perquè, dins la Constitució democràtica de l'any 31, hi cabien tots, les dretes, les esquerres i el centre; els que no hi cabien eren els feixistes; els que varen pegar el cop d'estat eren els feixistes, els feixistes de l'època d'en Hitler i d'en Mussolini, que campaven per tota Europa. Per tant no puc entendre -ja ho vaig dir a una intervenció precedent, que parlàvem d'aquest tema-, no ho puc entendre. Això no passaria a cap estat democràtic d'arreu d'Europa. A cap estat democràtic d'arreu d'Europa, si es presentàs una denúncia del que va significar el hitlerisme o el mussolenisme, no hi hauria cap partit de dretes, de centre o d'esquerra que s'oposàs a una cosa d'aquestes, no hi hauria cap partit de centre, de dretes o d'esquerres que plantejàs que si hem de celebrar..., si hem de denunciar en Hitler també hem de denunciar..., uns altres règims autoritaris que hi va haver 20, 40, 50 o 60 anys abans.

Bé, idò això és el que estam plantejant nosaltres avui aquí, estam plantejant la recuperació d'un sistema democràtic, un sistema democràtic que va significar la recuperació del vot de la dona, que va significar l'ensenyament laic, que va significar les reformes en matèries socials i agràries, com diu la mateixa proposició; la separació església-estat, la reforma de l'estament militar, la recuperació de les llibertats individuals, etc., etc. Sense cap dubte un fort increment de la politització de la societat; sense cap dubte un increment del dinamisme polític, social i cultural, de la potenciació de les organitzacions polítiques, les associacions culturals, les organitzacions sindicals, etc., etc. Això és el que ens plantejam amb aquest tema, un règim democràtic que va acabar el 18 de juliol, o quan sigui, al final de tot, per un cop d'estat feixista del tipus del que representaven en Hitler i en Mussolini en aquella època.

Aquest és un altre fet: un règim que es va imposar després d'aquest cop d'estat que va durar 40 anys, un règim de dictadura que durant 40 anys va impedir les més mínimes llibertats democràtiques, la més mínima llibertat religiosa, la més mínima llibertat de tot tipus, que va afusellar, empresonar i represaliar no solament desenes de milers de republicans que havien perdut la guerra, sinó que després, durant els 40 anys, centenars i desenes i milers de persones que es varen oposar al sistema dictatorial, fins al final: el dictador va morir al llit i

mesos abans de morir encara se n'anava amb penes de mort a la seva esquena. Hem vist tots, o molts hem vist la pel·lícula *Salvador*, que demostra de què estam parlant, però el setembre del 75, el setembre del 75, dos mesos abans que el dictador morís, encara condemnava a mort cinc persones per motius polítics.

D'aquest sistema és del que estam parlant, no d'un sistema de dreta, d'esquerra, de centre o del que sigui, d'aquest sistema és del que estam parlant. Això és el que estam denunciant avui en aquests moments, com ho fan centenars d'ajuntaments, centenars d'institucions democràtiques arreu de tot l'Estat espanyol, no parlem d'una altra cosa. I això té tant de pes, tanta rotunditat, que no s'explica de cap de les maneres que s'hagi de posar cap afegitó a una denúncia d'aquestes característiques, que s'hagi de plantejar cap emperò a una denúncia d'aquestes característiques, que no sigui patrimoni assumit de tots els que seiem dins aquest hemicicle tant la celebració de la recuperació de la república com a règim democràtic a Espanya, com la denúncia d'un cop d'Estat feixista, com la repressió que va suposar tot el temps que va durar aquest sistema republicà, perdó, aquest sistema dictatorial.

Per tant nosaltres defensam amb rotunditat aquesta proposició no de llei, que creim que arriba tard, que creim que s'hauria d'haver fet fa anys, però la transició democràtica en aquest país es va fer d'una forma determinada i per determinades raons polítiques es va prioritzar la venguda de la democràcia i no es va assumir un deute històric que tenim pendent encara aquesta societat amb el que va significar la gent que va treballar i va lluitar per una cosa tan senzilla; per una cosa tan senzilla hi ha desenes i milers de persones que han estat a la presó en aquest país perquè avui puguem parlar d'això en una seu de la sobirania popular, on, als que estam asseguts aquí, ens ha elegit el poble per discutir dels problemes del poble. Per això tan elemental molta gent va ser empresonada, afusellada, condemnada a anys i anys de presó, represaliada des del punt de vista laboral, represaliada des de tots els punts de vista.

És que és indigne d'un règim democràtic, una vegada recuperada la democràcia, no recordar els que han treballat perquè arribàs aquest sistema democràtic; és de mals fills, és senzillament oblidar-se dels que han treballat perquè avui la vida ciutadana en aquest país sigui normal, natural i democràtica; és senzillament això, un recordatori del que va significar la lluita per recuperar aquestes institucions democràtiques, una lluita que vull repetir que es va mantenir amb duresa fins al final de la dictadura franquista, fins al mateix final de la dictadura franquista; mort el dictador va continuar havent-hi presos polítics en aquest país, va continuar havent-hi exiliats polítics en aquest país, i va ser un any i mig o dos després que es varen obrir les portes de la presó i que es varen entregar passaports perquè poguéssim tornar la gent que estava a l'exili; més d'un any i mig després d'haver mort el dictador va costar remoure tot això per entrar a unes primeres eleccions democràtiques en aquest país, un any i mig després de la mort del dictador.

Per tant ens pareix d'absoluta justesa, d'absoluta normalitat, proposar aquesta proposició de llei que planteja l'homenatge als que varen lluitar pel sistema republicà i per la defensa de les

llibertats democràtiques posteriorment, que planteja la necessitat de dur endavant un memorial democràtic i que planteja la creació d'un institut de memòria històrica per a aquestes illes.

I no m'allarg més per donar la paraula als altres companys que són també portaveus d'aquesta proposició no de llei. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista...

*(Alguns aplaudiments)*

Pregaria al públic, per favor...; potser no ho saben, però està prohibit manifestar-se tant a favor com en contra. En aquest cas és a favor, però també en contra està prohibit. Moltíssimes gràcies.

Sr. Diputat, vostè té la paraula.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, en primer lloc vull donar la benvinguda i agrair l'assistència, la presència aquí en aquesta seu de sobirania popular per la qual ells van lluitar, als membres de l'associació per a la recuperació de la memòria històrica. Encara que no puguin aplaudir, si és el cas, em sentiré aplaudit si els agrada el que he de dir. Moltes gràcies.

Vull confessar-los, senyores diputades i senyors diputats, tot just començar la meva intervenció, que a l'hora quan vaig començar a preparar aquesta proposició no de llei em va fer reflexionar molt, molt, sobre el sentit últim de la votació que avui tindrem en aquesta cambra, sobre què significarà que aquesta proposició sigui aprovada o -esper que no- sigui rebutjada. Jo m'hagués pogut estendre en aquesta intervenció sobre els inqüestionables avanços socials aconseguits durant l'època republicana. Hagués pogut centrar la meva intervenció en un recorregut històric pels milers de persones que varen patir la repressió franquista. Hagués pogut dibuixar amb pèls i senyals els infames afusellaments de nombrosos càrrecs públics elegits democràticament durant la república i assassinats, precisament, per ser fidels a la democràcia. Hagués pogut carregar contra els militars perjurs que es revoltaren contra la legalitat, contra la democràcia, després d'haver-li jurat abans fidelitat. Hagués pogut descriure l'infern que la rebel·lió militar i el posterior franquisme llançaren sobre les nostres illes. Hagués pogut invocar la memòria dels morts, que encara avui, encara avui, esperen justícia i, en molts de casos, esperen només una tomba digna. Ja ho vaig dir un dia des d'aquí dalt mateix: no cal anar a Xile o a Argentina per trobar desapareguts en fosses comunes, els tenim a casa, a ca nostra, encara ara.

Però no anirà per aquest camí la meva intervenció. Intentaré parlar des de la serenitat i des del convenciment que tard o d'hora les injustícies es reparen, que tard o d'hora la restitució de la justícia és inevitable.

No és la primera vegada que parlem de memòria històrica en aquesta cambra. En dues ocasions anteriors hem pretès que el Parlament de les Illes Balears donés suport a propostes similars que no han reeixit, malauradament no han reeixit, per l'oposició del Partit Popular. És, per tant, evident que la rebel·lió militar, la guerra i la repressió no són només fets del passat, no són ni de bon tros ferides tancades, no són només cicatrius de la memòria. Quan la meitat d'aquesta cambra, quan la meitat dels representants del poble de les Illes Balears reclamen la reparació, ni que sigui simbòlica, d'una injustícia històrica, i l'altra meitat s'hi nega, s'hi oposa, és evident que les ferides encara supuren, que no s'ha tancat la divisió que fa 70 anys va embrutar la nostra història.

Senyores diputades i senyors diputats, els tres punts, els tres punts que avui proposam, tenen una finalitat única, senzilla, clara: restituir la veritat històrica, reparar el cruel oblit dels que patiren i moriren per una democràcia que va ser estrangulada; tancar, sí, tancar d'una vegada per totes aquest sagnant conflicte restituint amb un homenatge la consideració que les Illes Balears, les seves institucions, devem, devem, als qui ens varen antecedir, als que ens varen precedir en la defensa de la democràcia.

Ho va dir Georges Bernanos, que ja he citat moltes vegades des d'aquesta tribuna, un escriptor de drets, catòlic fervent, però testimoni directe de la ferotge i salvatge repressió a Mallorca i clamorós denunciador del règim de terror franquista; va dir: "Cal expiar pels morts, cal reparar pels morts perquè ells ens alliberin". Avui tenim l'oportunitat d'expiar pels morts, de reparar pels morts, perquè tots siguem alliberats d'aquesta nafra, d'aquesta ferida que fa setanta anys que queda oberta.

I açò no és una qüestió de dretes o esquerres, no és una qüestió de bàndols, d'opcions polítiques, o no ho hauria de ser, almanco desitj fermament que no ho sigui; desitj un parlament de les Illes Balears que, unànime, s'avengui a fer un homenatge a tots aquells que des de diversos partits, des de diverses postures, des de diverses afiliacions, des de dretes, esquerres, centres, d'Esquerra Republicana, d'Acció Republicana, del Partit Socialista, de la Confederació Anarquista, des de moltes afiliacions distintes, es mantingueren fidels a la legalitat democràtica, a tots aquells que no varen ser perjurs, i açò, no ser perjurs, els va costar la vida, i fins ara per desgràcia també els està costant la seva pròpia història.

Senyores diputades, senyors diputats, no vegin en la nostra proposta cap acte de revenja; no ho és, però jo tampoc no voldria veure de cap de les maneres que la nostra proposta és qualificada d'atac a la convivència, perquè massa vegades, massa, hem sentit que a nosaltres se'ns atribueixen motivacions espúries, a tots els que defensam la recuperació de la memòria històrica. Des de certs sectors, que esper que no tinguin veu dins aquesta cambra, es proclama que els que varen ser vençuts no poden tenir memòria, no podem tenir memòria, que la seva memòria està atacada d'un roí ànim de venjança, que dissentir del silenci sobre els morts posa en perill, ni més ni manco posa en perill, la reconciliació nacional, provoca el retorn dels fantasmes del passat, que posa en perill l'acord i el consens de la transició. Açò ens diuen, així ens insulten, així intoxiquen. I això mai, però mai, no ho podem admetre. Les ferides dels vencedors franquistes, que n'hi va haver, van tenir un llarg i

delicat tractament; haurien d'haver cicatritzat. Les ferides dels demòcrates, vençuts, són encara ben obertes.

La transició va suposar la voluntària renúncia a exigir responsabilitats, però mai el silenci, mai l'oblit, mai la renúncia a honorar els assassinats per defensar la democràcia. I, en açò, hi hauríem d'estar tots d'acord, a un costat de la Cambra i també a l'altre. La democràcia és patrimoni de tots, de tots els demòcrates. La república democràtica ens fa hereus a tots els demòcrates, a tots. El franquisme, en canvi, només té per hereus aquells que se'n sentin i aquells que per acció o omisió el defensen. Avui tenim l'oportunitat de trobar-nos tots per damunt d'ideologies, superant velles i caduques fronteres, units en el reconeixement d'unes persones que ho varen donar tot, tot, per la democràcia.

Senyores diputades, senyors diputats del Partit Popular, m'adreç ara uns segons especialment a vostès. Per dues vegades s'han negat a votar en debats anteriors a favor de condemnar el franquisme; açò és cert, però també és cert, i açò esper que els honori, que vostès, el Grup Popular, tenen registrada en aquesta cambra una proposta que ara, per cert, sense que tenguí cap mena de sentit amb el que tractam avui, ara la presentem com una esmena a la nostra proposició no de llei. Però bé, la seva proposició, entre altres punts, diu textualment: "El Parlament de les Illes Balears condemna el cop d'estat duit a terme per Franco el 18 de juliol del 1936 que va tenir com a conseqüència la guerra civil". "El Parlament de les Illes Balears condemna la repressió franquista que es va dur a terme a Espanya des del final de la guerra civil fins a la mort del dictador". Açò és una proposta del Grup Popular, una proposta que prest es debatrà en aquesta cambra si ara, com que l'han presentada com a esmena, no ens la retiren. Una proposta del Grup Popular, no del nostre grup, de l'esquerra. És cert, és cert, no ens n'alegrem massa, que aquesta proposta té altres apartats que van en un altre sentit, però en vistes a aquest acord que desitj em fixaré només en allò que podem tenir en comú. Però llavors els deman, senyores diputades i senyors diputats del Partit Popular, un poquet, només un poquet de coherència, perquè la condemna no poden ser només paraules, ha de ser qualque cosa més. La condemna demana conseqüències, demana la restitució als perseguits per la dictadura, demana retre homenatge als que per oposar-se al dictador van perdre la vida.

Senyores diputades i senyors diputats del Partit Popular, els deman que se sumin a la nostra proposta, que no emprin la seva proposició, ara esmena, per cercar excuses. Els deman que creuin el riu de la divisió partidària per sumar-se a la justícia, i que a partir d'avui tots, tots, siguem hereus sense dubtes dels que varen ser defensor de la legalitat democràtica. I que ningú no hi vegi tampoc, en la nostra proposta, una qüestió de bàndols, no hi vegin un intent de ressuscitar velles baralles, no hi vegin cap intenció d'atacar la imatge de ningú. Sabem, i massa dolorosament que ho sabem, que, desastres, se'n varen fer en els dos camps de la guerra, que la república no va ser una bassa d'oli, però no oblidem, mai no oblidem, que el règim republicà tenia la sanció democràtica, era elegit per les persones, no imposat per les armes.

I no demanam, mai no ho farem, no ho hem demanat mai, per exemple, que els carrers dedicats a persones assassinades

a zona republicana perdin el seu nom molt honorable; no demanam per res declarar la bondat d'uns per declarar la malvestat dels altres; no demanam revenja, no volem represàlies. Volem simplement -i mirau que és simple!, mirau que és senzill!- que la democràcia honori els que varen morir i patir per la democràcia, tan senzill com açò. I jo em deman: açò és demanar massa?, és açò una ambició exagerada?, és açò trencar les normes de la convivència pactades? Idò no, senyores diputades i senyors diputats, la convivència no es pot basar en l'obligat silenci d'alguns, la convivència no es pot fonamentar en l'oblit dels que ens varen precedir, la concòrdia no es pot sustentar en la tergiversació de la història.

I per açò també vull adreçar-me a tots aquells que des del revisionisme històric i emprant moltes vegades tribunes mediàtiques volen mantenir viu l'enfrontament, volen que mai no es tanquin les ferides, volen que la cruel dicotomia entre vencedors i vençuts es mantengui viva. A tots aquests, el Pio Moa, el César Vidal o els nostrats polemistes de l'enfrontament fratricida, a tots ells vull dir-los que la seva falsificació històrica és una veritable vergonya, que els seus intents de reescriure la història estan abocats al més dur dels menyspreus, i que la seva militància -legítima- contrària als valors de l'esquerra no hauria de fer-los vendre tan barata la seva dignitat acadèmica. Perquè des del nostre grup parlamentari, des de l'esquerra, mai no hem demanat represàlies, mai; mai no hem demanat cap mena de revenja, mai; demanam justícia, demanam memòria, demanam història, veritable història.

Senyores diputades, senyors diputats, podria parafrasejar, per acabar ja, Luther King, i dir que jo també tenc un somni: el somni que per damunt de legítimes posicions polítiques tots els representants de la meua terra, tots els representants de la meua terra, s'ajuntin per retre homenatge a aquells demòcrates morts per la defensa de la legalitat democràtica, per la defensa de la legalitat republicana. Senyores diputades i senyors diputats, voldria -i sincerament ho dic, que ho voldria- que avui aquest somni es fes ara i aquí realitat i que mai, mai, a ningú de nosaltres, ningú no ens pugui acusar del que diu també Bernanos a *Els grans cementiris sota la lluna*, que ningú no ens pugui acusar que "el vostre error no era de demanar massa, el vostre error no era de demanar massa, era sens dubte de no demanar prou". Demanar justícia no és demanar massa, però per a nosaltres és prou.

Gràcies.

*(Alguns aplaudiments)*

*(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)*

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Aina Rado.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. Vicepresident. En primer lloc voldria saludar les persones que avui ens acompanyen, representants de l'Associació de Memòria Històrica, moltes d'elles persones que

tenen molt a veure i molt a dir amb els fets que avui es discutiran o s'estan discutint ja en aquest parlament. Per tant benvinguts tots i totes.

En segon lloc, si el vicepresident -o president-, m'ho permet, abans de començar m'agradaria fer un incís, un preàmbul, un petit preàmbul, i dir que enguany el 14 d'abril certament es va complir els 75 aniversari de la proclamació de la república espanyola, la Segona República, i la presentació d'aquesta proposició no de llei volia ser precisament en aquesta data un recordatori d'aquesta efemèride. No obstant això, els mecanismes de funcionament d'aquest parlament han fet que una iniciativa presentada el dia 22 de març es vegi avui, dia 7 de novembre. La celeritat i l'eficàcia d'aquest parlament jo crec que són dignes de figurar al Guinness. Alguna cosa no funciona, Sr. President; set mesos per veure una proposició d'urgència. Però, en fi, després d'aquest preàmbul, una vegada dit això, entrarem en el que és aquesta proposició no de llei.

Senyores diputades, senyors diputats, puj avui aquí en aquesta tribuna, i he de dir-ho amb tristesa, amb poques esperances de veure aprovada aquesta iniciativa, donats els antecedents que han tingut altres propostes que feien referència al fet del 36; efectivament, totes aquestes han estat rebutjades amb els vots del Partit Popular. I creguin-me que en aquests moments amb aquesta proposició voldria estar absolutament equivocada, però a pesar de tot vull dir que aquesta circumstància no farà que em dirigeixi a vostès amb menys convicció ni ganes, ja que estic convençuda que defensar una causa justa. Ho faig en nom dels que ja no hi són, en nom de les seves famílies i en nom dels qui ens sentim hereus no d'un bàndol o d'un altre, de dretes o d'esquerres, sinó dels valors democràtics que va impulsar la Segona República, i per això bastar mirar la Constitució del 31. Va ser, tots ho sabem, el primer intent seriós de modernitzar el nostre país, i a pesar de la historiografia franquista, que va difondre sobre aquests anys tot tipus de tòpics negatius, ningú no pot negar avui en dia els avenços que va suposar per tal de configurar un estat modern. Recordem la separació església-estat, les lleis de divorci i avortament, l'ensenyança pública i laica, el vot de la dona, regeneració de la vida política i, en definitiva, va suposar la conquesta de drets democràtics. I de tots aquests valors, com els deia abans, ens en sentim hereus, i també ens sentim hereus de qui els varen defensar fins i tot amb la vida.

Recordem una vegada més que la república no va ser un règim d'esquerres. Hi va haver governants de dretes, de centre, d'esquerres; per exemple jo recordaria avui Azaña, precisament tan reivindicat darrerament pel Sr. Aznar. Per això al primer punt de la proposició que duim avui aquí demanam a la Cambra que acordi l'organització d'un homenatge a tots els servidors públics de la Segona República, que pel fet de ser-ho, servidors públics, i per tant aplicaven la legalitat republicana, varen ser represaliats. Recordem tants i tants de batles, regidors, diputats, així com altres col·lectius com els funcionaris, i molt especialment vull recordar avui aquí els mestres, i encara més especialment les mestres, expulsades d'exercir la seva professió per qüestions tan peregrines com admirar Azaña o ser una dona moderna, o també ser addicta a la política, i això, senyores i senyors diputats, no m'ho invent, consta en els expedients d'expulsió de totes aquestes persones. Expressament no he fet menció de cap nom concret, ja que en deixaria molts i tots, des

dels personatges públics més coneguts fins als darrers represaliats, mereixen ser coneguts i recordats en un mateix sentit.

He dit altres vegades des d'aquesta tribuna, referint-me al mateix tema, que no pretenen obrir cap ferida. Ho hem dit de moltes vegades i, com deia, moltes vegades. No pretenem obrir cap ferida perquè, per altra banda, aquestes ferides mai no han estat tancades; es podria demanar als familiars dels desapareguts, per exemple. No demanam en aquests moments ni justícia ni restitució de béns, demanam recuperar el record, demanam rehabilitar les persones perquè les seves famílies es puguin sentir orgullosos d'aquests familiars, pares, mares, germans, padrins, que varen defensar, uns amb la vida, altres amb l'exili interior o exterior, els valors democràtics antecessors de l'estat de dret que avui gaudim tots i totes.

El segon i el tercer punt de què consta aquesta proposició presentada pels tres grups de l'oposició demanen també que es recuperi la memòria dels fets i es doni a conèixer el llegat republicà, amb les llums i les ombres que va tenir aquest període, és cert. No seré jo que digui que va ser un temps idíl·lic i sense conflictes, però sí que va ser un temps d'il·lusió i d'esperança per a molts de col·lectius: dones, obrers, petits comerciants, intel·lectuals, pagesos i molts d'altres. Permetin-me recordar -encara que ja s'ha dit altres vegades- totes les lleis que varen suposar la regeneració de la vida política del nostre país l'any 31.

És necessari difondre també el coneixement dels anys foscos, no els podem oblidar, els anys de repressió interna, els anys de silenci, aquell silenci antic i molt llarg, que cantava Raimon, per a molts, i els anys de presó i d'exili per a d'altres. Deia el Consell d'Europa a la seva declaració de condemna del règim franquista i del cop d'Estat del 36 que el coneixement de la història és una de les condicions prèvies per evitar cometre els errors del passat; la formació moral i la condemna dels crims comesos juga un paper important en l'educació de les noves generacions. Per tant, creim important, creim importantíssim que es conegui realment la història, tota la història, i que els joves puguin, precisament, aprendre dels errors passats perquè ja saben que la història que no es coneix es pot tornar a repetir.

Senyores i senyors diputats, hem de superar l'amnèsia col·lectiva de quaranta anys de dictadura i avui, 75 anys després de la proclamació de la II República, 70 anys després del cop d'Estat i 30 anys de la recuperació de les institucions democràtiques, ja no hi ha més excuses. És necessari que els partits de dretes i els partits d'esquerres d'aquestes illes coneguin i reconeguin la història; els partits d'esquerres han de ser valents per reconèixer els errors comesos i els partits de dretes han de ser suficientment democràtics per reconèixer el sacrifici dels defensors de les llibertats.

Per acabar, senyores diputades i senyors diputats, vull recordar avui que a l'any 77, quan va ser aprovada la Llei d'amnistia, va comptar amb els vot unànime dels partits d'esquerres. I els partits d'esquerres érem conscients que renunciàvem a cercar responsabilitats penals i polítiques de persones, en aquells moments encara ben en actiu, implicades tant en els fets del 36 com en les repressions posteriors. Per

això, els partits que presentem avui aquesta proposició ens sentim absolutament legitimats per demanar a la dreia d'aquesta cambra un vot favorable a aquesta proposició, la qual no demana venjança -ja s'ha dit-, la qual no demana restitució, no demana ni tan sols justícia, seria molt tard després de quaranta anys, però sí demana memòria dels demòcrates vençuts.

Moltes gràcies.

*(Alguns aplaudiments)*

*(El Sr. President reprèn la direcció del debat)*

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rado. Sr. Huguet?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Vull que les meves primeres paraules, en nom propi i en nom del Grup Parlamentari Popular, siguin també per donar la benvinguda a les persones que avui assisteixen, sense cap dubte, a aquest debat. I me creguin que, independentment de la intervenció i del vot del nostre grup, és una benvinguda sentida i de reconeixement. Desgraciadament, jo no puc tenir avui a aquests bancs ni l'avi ni el meu concho, per a la benvinguda, però sí que he mamat i vaig poder mamar de l'avi i del meu concho, solidaritat, concòrdia i perdó. Que ningú no tengui cap dubte, el grup que m'honora representar en aquesta cambra no té cap vinculació amb el passat, defensam la llibertat com els primers i defensam la democràcia com els primers, ni amb més intensitat ni amb menys intensitat que tota la resta de diputats i diputades que seuen avui en aquesta cambra.

I he de dir que, per respecte al tema que ens ocupa, he deixat de banda la primera part de la meva intervenció, que volia rompre un poc de gel en el sentit de fer una història de com es pot contar la història, per anar a la serietat del tema que ens ocupa. M'agradaria que també es respectés, amb aquest rigor i amb aquesta serietat, el posicionament del nostre grup, com també el nostre grup respecta el posicionament de la resta de formacions polítiques.

I per entrar en matèria, vull manifestar la meua sintonia total i aprovació de les paraules del ministre de Justícia del Partit Socialista, el Sr. Juan Fernando López Aguilar, quan manifestava la necessitat de cercar una reparació moral a les víctimes d'ambdós bàndols, totalment d'acord, deia el ministre canari: "Les víctimes de la Guerra Civil varen ser tots els espanyols i açò implica els que varen combatre a una i a altra banda perquè puguin i puguem viure amb pau i amb llibertat", acab la cita de l'actual ministre de Justícia. Hem de reconèixer d'entrada que, com a ciutadà espanyol, qui us parla, perquè no pot ser d'altra manera, a part de la seva història personal, ha estat profundament marcat per la transició; la meua raó política ha estat en tot moment la democràcia, mai n'he tenguda d'altra i també he lluitat per la democràcia i també he corregut davant els grisos per la democràcia.

He estat sempre crític, i crec que ho he demostrat no solament amb les meves publicacions sinó amb manifestacions, hem estat i he estat sempre crític amb la dictadura franquista. El nostre grup no té cap dubte que va ser un temps perdut per a Espanya, perdut per a la llibertat, en primer lloc, però també per a la pujada de la societat espanyola al tren del món avançat com a societat oberta i plural. Els que visquérem activament la transició vàrem veure amb claredat quines metes havíem d'assolir, unes de les essencials varen ser la de la concòrdia i la de la reconciliació. Per aquesta raó i dit amb tot el respecte, em sembla greu i desafortunat que el Govern socialista hagi fet de l'anomenada memòria històrica una càrrega de profunditat contra aquell esperit de concòrdia.

Em sembla malament que torni a recuperar el record d'aquella tragèdia, no per a consol de les víctimes, que crec profundament amb les paraules que aquí els portaveus han dit, però la realitat és una altra, sinó per a desconsol de tots els espanyols que havíem aconseguit transcendir el nostre particular dolor familiar per convertir-ho en llavor de convivència i de futur. La transició va assolir aquesta generosa voluntat de reconciliació, perquè ajudés a contribuir entre tots i a construir entre tots una democràcia que fos espai de trobada i de debat pacífic. La Llei d'amnistia de l'any 1977 va expressar aquest desig, donant un nou alè històric a la convivència, en una Espanya decidida a deixar enrera el capítol de vells rancors i certes venjances. Per tot açò, sempre hem manifestat la nostra oposició que es faci una utilització política del record d'aquella tragèdia nacional que ens afecti i va afectar a tots.

Fa poc més de quatre anys, a la seva històrica sessió de dia 20 de novembre de l'any 2002, la Comissió Constitucional va acordar aprovar, per unanimitat, una proposició no de llei en la qual tots els grups es comprometien a no emprar la història com a arma llancívola i mantenir l'esperit de concòrdia i reconciliació que va presidir l'elaboració de la Carta Magna del 1978. Avui sembla que aquest esperit i aquesta resolució es vol trencar.

Me preocupa que des de la caiguda del mur de Berlín, el qual va deixar a la vista de tothom les vergonyes del socialisme real, l'esquerra s'hagi autoproclamat magistrada suprema en el judici de la història, en una actitud purament defensiva que la du a repartir condemnes aquí i allà, a l'hora que es mostra incapaç moltes vegades d'un sol gest de reconeixement de la responsabilitat dels seus companys de viatge ideològic en alguns dels més cruents episodis del segle XX. Al dia d'avui l'esquerra s'ha apropiat d'una presumpta legitimitat per declarar i definir el que és la veritat històrica. I el que és encara pitjor, ningú no ho pot discutir, ningú no s'hi pot oposar a la seva veritat històrica, perquè tot d'una som titllats o acusats d'antidemòcrates, de nostàlgics o simplement de feixistes.

El risc és caure en un discurs únic, a una lectura maniquea de la història., igual que sempre va fer el règim franquista. En els països del nostre entorn el coneixement i el debat sobre l'esdevenir històric es limita als cercles de la intel·lectualitat de la producció editorial i a l'àmbit de l'ensenyament, els quals són els seus camps naturals. Aquí, a Espanya, s'ha anat molt més enfora: les velles ferides del passat es reobren amb iniciatives parlamentàries i amb decisions polítiques que

semblen destinades a forçar moltes vegades els espanyols que hagin de triar entre la matança de Badajoz o les carnisseries de Paracuellos, entre el bombardeig de Guernica o les txeques de Madrid o de Barcelona.

*(Remor de veus)*

No els agrada, està claríssim. Unes actituds que esgarrifen i un calfred recorre l'espinada dels ciutadans, preocupats per aquest dilema de convertir a uns en dolents i altres autoproclamar-se ells mateixos com a bons. Escarrufa pensar que amb posicions com aquestes es presenti i (...) i ocultar certes pàgines negres de la nostra història, per mostrar només les pàgines que a uns els pugui interessar, moltes vegades no per unir, sinó per dividir, encara que no sigui la intencionalitat és la que és.

I sempre passa el mateix, que en el fons no és altra cosa que una tàcita justificació de les accions cruels d'uns per tirar totes les culpes sobre les accions, igualment cruels, dels altres. Crec que ja és hora de fer de la nostra història un acte de reconciliació global, com va significar indiscutiblement la Constitució del 1978. No caure, o no cercaré en aquests moments les raons que varen dur als successius governs socialistes a renunciar, entre el 1982 i el 1996, a ventilar episodis que res duen de bo i de constructiu a la nostra societat, però vull constatar que llavors el govern, presidit per Felipe González, va demostrar lleialtat al procés de la Constitució i lleialtat al procés democràtic de la reconciliació i lleialtat a la transició.

La recent moda d'atacar aquella transició crec que és equivocada. Aquella transició va ser fruit del més ampli consens entre les mal anomenades o ben anomenades dues Espanyes, cadascú que digui el que cregui en aquest cas. S'està posant sota sospita un període que va obrir pas a la nostra democràcia, fruit d'un pacte de tots els espanyols representats per tots els grups parlamentaris a les Corts Constituents, nacionalistes, comunistes, socialistes, centristes i conservadors; el gran pacte entre Adolfo Suárez, Felipe González, Santiago Carrillo, Manuel Fraga, entre totes les famílies espanyoles, no ho oblidem, la Guerra Civil i la dictadura formen part de la memòria íntima, moltes vegades tràgica i convulsa. La reconciliació va representar, per primera vegada, la voluntat de compartir entre tots el dolor individual per començar a pensar en una Espanya de tots i per a tots, en un país sense bons ni dolents, simplement d'espanyols disposats a compartir un futur de llibertat i de benestar, la millor forma de fer-ho és mirar cap endavant i treballar per a un futur.

Aposta per açò el Partit Popular no té cap problema, i crec que és el moment de presentar aquesta esmena de substitució, en dir el que diu l'esmena de substitució, perquè almenys açò està escrit i no es poden jutjar les intencions sinó el que ve escrit a aquesta esmena de substitució, de la qual jo, si m'ho permet, president, en vull fer lectura íntegra: "El Parlament de les Illes Balears -esmena de substitució presentada pel Grup Parlamentari Popular- condemna el cop d'Estat dut a terme per Franco, dia 18 de juliol del 1936, i que dugué com a conseqüència la Guerra Civil". Més claredat impossible. "El Parlament de les Illes Balears condemna el cop d'estat produït a l'any 1934 contra el govern legítim també de la II

República". "El Parlament de les Illes Balears condemna els actes de persecució i repressió, per motius polítics, ideològics i religiosos, duts a terme els anys posteriors al 1934 i durant la Guerra Civil". "El Parlament de les Illes Balears condemna la repressió franquista que es dugué a terme a Espanya des de finals de la Guerra Civil fins a la mort del dictador". I "El Parlament de les Illes Balears es ratifica en els valors de la transició a Espanya, com són la reconciliació, el consens, la pau i la convivència social entre tots els ciutadans de la nació espanyola, sense cap discriminació per raons de creences polítiques o religioses". Més clar no ho pot ser, esper que sigui acceptada aquesta esmena.

Moltes gràcies.

*(Alguns aplaudiments)*

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Per part dels diferents grups parlamentaris, la portaveu, Sra. Rado, té la paraula.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Huguet, tenia l'esperança que el seu discurs hagués canviat, no fos el mateix d'altres vegades, però veig que continuen exactament igual. He de dir-li, en primer lloc, ja que vostè ha llegit l'esmena que, evidentment, és una esmena la qual vostès són molt lliures de presentar-la però que no té res a veure amb els tres punts que presentam avui a aquesta cambra. Presentam un primer punt que demana el reconeixement de càrrecs públics i altres dos punts que demanen reconeixement de la memòria històrica i difusió d'aquesta mateixa memòria. Per tant, no parlaré evidentment del que vostès anomenen cop d'estat del 1934, amb el qual evidentment tampoc no hi estaríem d'acord, però en fi, supòs que tendrem ocasió altra vegada de discutir-ho.

Sr. Huguet, sincerament, li he de dir que el seu discurs me sorprèn, perquè realment el que es demana en aquesta proposició jo no entenc què és el que els pot fer sentir a vostès ofesos; si vostès diuen que són hereus de res, que no tenen res a veure, jo és que no ho puc entendre, perquè crec que només es poden sentir ofesos aquells que varen protagonitzar la repressió franquista o els que se senten de qualque manera hereus d'aquesta mateixa repressió, si no és així no entenc la seva actitud, Sr. Huguet i senyors del Partit Popular.

En realitat ja hem parlat de la Llei d'amnistia, ja hem parlat de la transició, però realment a la generositat dels vençuts, la generositat del 1977, la generositat amb la Llei d'amnistia i amb la transició, aquesta generositat dels vençuts avui vostès només contesten amb les mentides damunt la història. Perquè la pau, irònicament, sols va ser possible gràcies als propis vençuts, senyors del Partit Popular, sols els que la varen fer possible quaranta anys després renunciant a la veritat i a la justícia, així és com es va arribar a la pau i a la transició que vostès tant defensen. Però gràcies a la renúncia només d'uns dels implicats, els vençuts, els rojos, gràcies a aquests i a les seves renúncies és que es va poder fer la transició i es va poder

arribar a la pau, Sr. Huguet. No digui que no perquè vostè sap perfectament que això és així.

Aquesta proposició només demanava la reparació moral de les víctimes, els pareix que això és demanar tant a hores d'ara? Quaranta anys, setanta-cinc anys després dels fets del 1936, és demanar tant? És demanar tant que les víctimes, els familiars de les víctimes puguin passejar pels carrers de Palma, puguin passejar pels carrers i places dels nostres pobles sense trobar-se els noms dels feixistes culpables del cop d'estat del 1936, els pareix que és demanar tant això, senyors i senyores de la dreta? Crec que haurien de reflexionar.

Els he dit abans, els tornaré repetir, l'esquerra va fer un pacte amb la dreta i va decidir perdonar el passat, tot el passat, el del 1936 i el dels quaranta anys de franquisme següents, però el perdó no significa oblit, no és la primera vegada que es diu des d'aquesta tribuna. I la dreta vol confondre, intenta desfondre interessadament els termes i el significat de les paraules, el perdó no significa oblit; es perdona, ningú no ha demanat responsabilitats, ningú no ha demanat venjança, ningú no ha demanat restitució dels béns, l'únic que demanam és una restitució moral. Això és tan difícil per a vostès, senyors i senyores de la dreta?

Bé, crec que vostès no votant aquesta proposició, perquè ja veig que votaran una altra vegada més en contra, no estan a l'alçada de respondre a la generositat amb la qual les víctimes es comportaren en el moment de la transició, però els voldria recordar, senyors del PP, que ara que es parla tant de víctimes, tant de respecte a unes víctimes, què és que aquestes del 1936 i dels quaranta anys següents no mereixen el mateix respecte? Si unes mereixen manifestacions amb el suport del Partit Popular, no mereixen aquestes també un suport per recuperar la memòria dels seus familiars?

Senyors i senyores diputats d'aquest Parlament, és un dia trist, serà un dia trist si, una vegada més, hem de veure el vot en contra del Partit Popular davant una proposició que creim justa i necessària, precisament per tancar d'una vegada aquesta reconciliació.

Moltes gràcies.

*(Alguns aplaudiments i petit aldarull)*

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rado. Senyores i senyors diputats, passam a la votació.

24 vots a favor; 26 en contra; cap abstenció; per la qual cosa queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

**III.2) Proposició no de llei RGE núm. 6326/06, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a ajudes als estudiants universitaris.**

A continuació debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 6326/06, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a ajudes als estudiants universitaris. Té la paraula el Sr. Gornés.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Aquesta proposició no de llei va ser presentada a finals de juny o de juliol i evidentment s'ha superposat amb la tramitació dels pressuposts, el que nosaltres defensam en aquesta proposició no de llei ja està contemplat en els pressuposts i per tant pensam que és una reiteració.

Demanaríem i demanam, formalment, la retirada d'aquesta proposta.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

**III.3) Proposició no de llei RGE núm. 6335/06, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a Pla estratègic de salut mental.**

Idò debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 6335/06, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a Pla estratègic de salut mental. Per defensar la proposició no de llei té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Des de l'aprovació del primer Pla de salut mental, és del 1998, vigent avui encara, s'han produït en aquesta comunitat una sèrie de canvis competencials i legislatius que han suposat l'elaboració i posada en marxa de plans i programes per respondre a les noves necessitats en els diferents aspectes del camp de la salut. Els canvis més substancials, podríem esmentar les competències en matèria de salut per part de la comunitat; l'aprovació, el 2003, de la Llei de salut, i el Pla de salut 2003-2007.

Però també és cert que hi ha hagut, a part d'aquests canvis legislatius i competencials, importants canvis socials que reclamen una nova planificació i coordinació sociosanitària en matèria de salut mental que s'adapti i que doni respostes a les necessitats actuals; que prevegi les futures i necessitats futures que segurament aniran en augment, perquè l'Organització Mundial de la Salut ens avisa que els trastorns mentals seran dins l'àmbit de la Unió Europea l'epidèmia del segle XXI. Per tant, és important i bàsic estar preparats, iniciar una nova planificació per atendre, a més de les necessitats actuals, els problemes que sorgeixen en un futur i sobretot també prevenir-los.

Per això, no ens basta a nosaltres que se'ns parli de 109 professionals destinats a salut mental, els quals no sabem on són, ni que des del Govern ens expliquin què hi han gastat fins ara, perquè la realitat és la que és i, per exemple, aquesta legislatura no s'ha creat ni una sola plaça residencial per a malalts mentals crònics. Per tant, és necessari comptar amb un nou pla coherent, flexible, adaptable a les necessitats presents i futures i que compti amb finançament suficient per poder-lo aconseguir.

Dia 24 de maig del 2005, un diputat del Partit Popular ens exposava en aquesta mateixa tribuna que la consellera de Salut l'havia autoritzat a anunciar que aviat presentarien un pla

estratègic de salut mental. Nou mesos més tard, el Govern enregistrarà en el Parlament una sol·licitud de compareixença de la consellera, a petició pròpia, per presentar aquest pla estratègic. Finalment, pràcticament un any després d'aquell anunci, es va produir la compareixença de la consellera. Sabíem que la consellera havia preparat un pla estratègic de salut mental 2006-2010, per tant esperàvem un pla. Però la compareixença va ser decebedora, a part que la consellera, com sempre, va dedicar bona part del seu temps a vendre fum i a explicar tot el que havia gastat durant la legislatura i tot el que s'havia fet o iniciat a la legislatura anterior com mèrits seus, la decepció va venir perquè allò que havia de ser un pla estratègic havia quedat reduït a la meitat; el pla estratègic de salut mental ja no era un pla, s'havia convertit només en estratègia. D'aquella compareixença en vam concloure que era un document tècnic, perquè la consellera es va negar a debatre amb la portaveu del Grup Socialista, l'únic membre de la comissió que li demanà qüestions molt concretes sobre l'estratègia, argumentant que no volia discutir temes tècnics.

Amb posterioritat d'aquesta compareixença, vam tenir ocasió de plantejar una sèrie de preguntes a la consellera de Salut amb referència a aquesta estratègia i ens va confirmar les nostres sospites. És ver, deia la consellera, vàrem plantejar un pla inicialment, l'única diferència és que el pla està temporalitzat i dotat de pressupost i l'estratègia només marca el camí a seguir. Per tant, divendres passat, perquè finalment aquesta estratègia s'ha aprovat per Consell de Govern, divendres passat el Consell de Govern, a proposta de la Conselleria de Salut, va aprovar el camí a seguir en salut mental, sense saber quan s'hi podrà caminar ni quins doblers tenen per ajudar als que han de seguir aquest camí.

Les persones que pateixen malalties mentals continuaran a llistes d'espera; les seves famílies hauran d'esperar encara més per trobar una plaça, ja que els recursos de mitjana i de llarga estada són insuficients. Ja ho he dit abans, aquesta legislatura ni una sola plaça creada de llarga estada per als malalts mentals. Per tant, aquestes persones hauran de continuar esperant, això sí, sabran quin és el camí a seguir, el camí que els ha marcat l'estratègia, però no el podran recórrer. El Govern ha aprovat un camí però l'ha aprovat amb una barrera tancada amb pany i clau; no dotar de finançament l'estratègia de salut mental és tancar l'accés a nous serveis i a nous recursos. Això és el que ha fet el Govern i la Conselleria de Salut, marquen un camí, però un camí que té l'accés tancat. El govern de l'eficàcia i de l'eficiència, el govern de professionals, ha tornat a aprovar un paper banyat, que podrà ser molt guapo, que podrà ser tècnicament perfecte, però que no servirà per a res si no hi ha pressupost per executar-lo. Per tant, el Govern ens ha tornat a decebre, a nosaltres, però sobretot als professionals, i molt especialment als ciutadans, a aquelles persones que pateixen problemes de salut mental i a les seves famílies, Tots esperàvem un pla, amb una part tècnica, evidentment, però també amb una part política important, molt important, a més d'uns objectius hi esperàvem una temporalització i sobretot finançament per aplicar-lo. Els objectius evidentment hi deuen ser dins l'estratègia, però si no hi ha temporalització, si no hi ha un calendari d'aplicació de les diferents estratègies a aplicar i, sobretot, si no hi ha finançament, pressupost per posar-ho en pràctica, l'estratègia

de salut mental aprovada per Consell de Govern no servirà per a res.

I no ens serveixen tampoc els arguments de la consellera de Salut dient que s'ha optat per fer-ho així perquè la conselleria no podia comprometre pressuposts d'altres institucions, perquè potser sí que la conselleria unilateralment no pot comprometre els pressuposts dels consells insulars, però hagués estat lògic que, com a mínim, ho intentés. Se'ns va dir que havien demanat als tècnics, als professionals de l'àmbit de la salut mental, que posassin el camí a seguir de totes les institucions, no només de les sanitàries, també de les socials, les competències en aquesta comunitat en matèria de serveis socials són dels consells, per tant si la conselleria encomana als tècnics que incloguin competències dels consells dins l'estratègia, és més que evident que políticament hi ha d'haver un esforç per arribar a acords amb els consells.

Ha parlat el Govern amb els responsables d'aquestes institucions? Per ventura el portaveu del Partit Popular ens ho aclarirà, a Eivissa governa el PP, seria fàcil arribar a un acord; a Mallorca qui té les competències en matèria de serveis socials i socio-sanitaris és l'Institut, governat en exclusiva pel Partit Popular i que rep recursos directament del Govern a través del Consorci, per tant funciona quasi com un ens independent del govern del Consell de Mallorca; segur que no ha estat possible arribar a cap acord per posar-hi pressupost entre tots? No s'ha pogut consensuar ni un mínim de pressupost a Mallorca i a Eivissa com a mínim?, perquè a Menorca ja ho entenc que no són dels seus, però dubt que els ho hagin anat a demanar, hi ha hagut voluntat de consens per part del Partit Popular i del Govern? Des del PSM ho dubtam, i la veritat és que estam convençuts que és el Govern qui no ha volgut prioritzar la salut mental i que ha utilitzat els consells com a excusa, que qui realment no es vol comprometre, n'estam convençuts, és el Govern.

Per això, insistim una vegada més a demanar al Govern que presenti urgentment un pla estratègic de salut mental complet, una part la tenen feta, només falta que incorporin el calendari d'aplicació i el compromís de finançament, present i futur, cosa que no pot ser gaire difícil, perquè un govern que a mitjan 2006, a dia 30 de juny del 2006, ja havia compromès 5.200 milions d'euros de futurs pressuposts, que ara sigui incapaç de comprometre quantitats molt més petites que aquesta destinades a un pla de salut mental, és un mal símptoma, és un mal símptoma per veure quines són les prioritats reals d'aquest govern. Per tant, esperam el suport de tots els grups a aquesta proposta que presenta el PSM, però especialment esperam el suport del Partit Popular, que ens ajudi a fer reflexionar el Govern i la consellera de Salut per poder retirar la barrera que impedeix el pas a millorar els serveis i els recursos en salut mental a les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, Sr. Ramon, té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Per anunciar que el nostre grup dóna suport, lògicament, a aquesta proposició no de llei, i li dóna suport perquè crec que és un obvietat una cosa elemental, que el Govern està obligat a elaborar, a aprovar un pla de salut mental, com a mínim obligat moralment, i també obligat, políticament i moralment, a presentar-lo a aquest parlament per al seu debat, com es feia a la passada legislatura amb diversos plans per part del Govern, sé que reglamentàriament no és una obligació, però crec que un govern que té tanta capacitat per presentar reiteradament els mateixos projectes, per anunciar plans o estratègies com és aquest cas, ja dic, està obligat políticament i moralment a elaborar un pla de salut mental, com altres plans també, que aquest pla estigui temporalitzat, que tenguí dotacions pressupostàries i que es faci el debat parlamentari en condicions. A partir de la informació facilitada pel Govern, a partir dels criteris del Govern, que els grups parlamentaris puguin fer també aportacions, es pugui fer el debat i es puguin aprovar resolucions, com passava, ja dic, la passada legislatura.

Estam acabant aquesta legislatura, la legislatura de els realitzacions, com se'ns diu sistemàticament, on en principi es presenta un pla d'infraestructures sanitàries, es temporalitza, llavors no es compleix, però es temporalitzen les inversions en matèria de construcció d'infraestructures sanitàries, però la salut mental no mereix aquesta atenció. Com ha dit la portaveu del grup proponent, tenim un pla que és del 98, han passat moltes coses des de llavors, hi ha una situació legislativa i competencial molt diferent i que, a més, era un compromís que havien anunciat fins i tot per part del Grup Parlamentari Popular. En comptes d'això, el que es fa és una estratègia de govern. Una estratègia que, evidentment, suposa uns indicadors, una línia política per part del Govern del PP, però que no representen uns compromisos concrets, que no tenen uns pressupost, que no tenen una temporalització, i a més una estratègia que s'acaba d'aprovar en aquests moments i que també es va dur a aquest parlament, com s'hi solen dur les coses, per fer anuncis, per buscar titulars en premsa, es fa una compareixença on s'explica que el Govern ja té un esborrany d'una possible estratègia en matèria de salut mental, però no hi ha cap possibilitat de debat concret perquè no és un document que ni estava aprovat en aquell moment ni que s'hagués sotmès a la consideració dels grups parlamentaris que l'haguessin pogut estudiar. Ara ens trobam que ja la tenen aprovada i és un document del Govern, però no es pot fer tampoc aquest debat parlamentari ni aquesta aportació per part dels diferents grups.

I, sincerament, si amb altres coses tenen possibilitats de fer plans, si tenen possibilitats de temporalitzar, de dotar de pressupost, si poden comprometre pressupost de molts anys endavant, si assumeixen també responsabilitats pressupostàries en coses que en principi no tenen la competència directa, realment no entenem que no sigui possible aprovar aquest pla de salut mental que tenguí unes previsions temporals, que tenguí unes previsions pressupostàries i que tenguí previst la col·laboració i la coordinació amb altres institucions. Això és perfectament possible, si no s'ha fet és perquè ha mancat voluntat política de fer-ho, de dur-ho endavant, perquè les prioritats han anat per una altra banda, vostès sabran per què han anat per aquestes altres bandes les prioritats, però evidentment no han estat la salut mental, la planificació de les actuacions i, ja dic, arribar a acords amb les diferents

institucions que puguin tenir competències en la matèria i a preveure un horitzó d'actuació d'aquestes diferents administracions i amb els compromisos, en concret, del Govern de les Illes Balears sobre aquest tema. Si s'acaba de retirar una proposició del Grup Parlamentari Popular perquè el que demanaven ja és als pressuposts, a mi m'hauria agradat que aquesta proposició, que porta ja també alguns mesos, s'hagués pogut retirar perquè hi hagués aquestes previsions pressupostàries i perquè hi hagués aquesta voluntat i aquest acord, perquè hi hagués aquest autèntic pla. Lamentablement no estam així, no s'ha fet, queda poca legislatura i jo crec que s'ha d'insistir al Govern perquè el més ràpidament possible s'elabori aquest pla i, ja dic, es porti a aquest parlament per fer el seu debat en condicions entre tots els grups parlamentaris.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Aina Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Per suposat, Sra. Mascaró, donarem suport a la seva proposició no de llei que insta el Govern a presentar de forma urgent un projecte del Pla estratègic de salut mental. I això, Sra. Mascaró, per un motiu fonamental i de partida, i és la inacció d'un govern que dins l'àrea de salut mental s'ha passat tres anys i mig sense fer pràcticament res en accions propagandístiques que recorden més una pel·lícula del neorealisme italià que una activitat seriosa d'un executiu.

Anem per ordre. Efectivament, Sra. Mascaró, el 17 de maig del 2006 tots quedàrem esglaiats quan la consellera de Salut, en una compareixença voluntària i amb la intenció d'informar i retre comptes, segons diu el *Diari de Sessions* d'aquell dia, d'una estratègia de salut mental. El Pla de salut mental del 2006-2010, aprovat a la Comissió sociosanitària del 6 de febrer del 2006, Sra. Mascaró, es troba literalment desaparegut en combat. Ja no en sabem què n'és, només tenim els esquitxos que resten a la premsa d'aquells dies. Ha sentit qualcú parlar més d'aquell pla? El que és més transcendental, Sra. Mascaró, ha vist algú la seva aplicació? Dia 17 de maig, Sra. Mascaró, es va vostè escanyar demanant si el que deia i escoltava era una pla de salut mental o bé era una estratègia. No li van contestar, Sra. Mascaró, no crec que avui tenguí més sort. L'esmentat dia 17, els grups de l'oposició tengueren clar on érem, érem davant una sessió publicitària. Avui ja en podem sentir, Sra. Mascaró, totes els anuncis mediàtics a diferents mitjans i a diferents ràdios, per a publicitat, Sra. Mascaró, apunti-ho, tenen pressupost, no n'hi ha per a la salut mental, però per a publicitat, tot el que vulguin.

Dia 13 de juliol del 2006, el Sr. Pedro Pizá, president de l'Associació balear de salut mental, escrivia, i ho diré textualment: "*Ha reconvertido el borrador del Plan estratégico de salud mental de las Islas Baleares 2006-2010, que no se aprobará, en estrategia de salud mental, que es un documento -i ho dic literalment, Diario de Mallorca- sin actuaciones concretas, sin cronograma, sin definición de responsabilidades*

*institucionales o un presupuesto asignado*". I això ho dic, Associació balear de salut mental, tant de bo que estava consensuat amb les associacions, Sra. Mascaró.

Al mateix temps, denúncies clamoroses com per exemple el psiquiatre de l'Associació es Garrover, el Sr. Lluís Torrent, indicaven la total paràlisi d'un govern en aquest tema, un pla estratègic de salut mental -ens deia- que, sense explicar ni el què ni el quan ni el com, perquè, no s'ho perdin, es tracta, com ja he dit a les meves primeres línies d'intervenció, és un pla sense dotació pressupostària, mentre que el que es comunica als mitjans és tot el contrari, és un instrument que ja existeix, amb un discurs publicitat dia rera dia, amb un missatge fals, que pretén fer veure que existeix una unanimitat social i una unanimitat professional i que, per tant, és legítim, això és el que venen. I tot això és fals, fals, fals, fals. Aquesta estratègia de salut mental d'aquest govern de dretes constitueix un receptari del que justament no s'ha de fer.

Som davant un document que ens el que ens donaren aquell dia, que no presenta cap compromís ferm, és buit de contingut perquè no presenta ni recursos ni personal; sense transcendència real per als usuaris del Servei de salut mental i tampoc, no ho hem d'oblidar, Sra. Mascaró, per als seus professionals. Però la propaganda del Govern ja està en marxa i va en una altra direcció. Es presenta aquesta estratègia a l'opinió pública, com un gran repte aconseguit en aquesta legislatura, una afirmació que de veritat és ofensiva per a qualsevol persona que es trobi mínimament connectada amb aquesta problemàtica, màxim quan ens demanam, quina és la realitat en salut mental, Sra. Mascaró, que tenim?, és tan dolenta aquesta situació que és molt necessari que avui s'aprovi en aquest plenari la seva proposició no de llei.

La Conselleria de Salut actua precisament a la contra dels principis del document de l'estratègia de salut mental, vegem-ho. En primer lloc, es troba que l'any 99, a l'anterior legislatura, trobam tota una mescladissa de malalts imperdonables, hi havia hagut abans quatre legislatures del PP que no havien fet servir absolutament per a res cap política enfront de la problemàtica dels malalts mentals. Hi havia malalts discapacitats amb malalts d'Alzheimer, hi havia demència senil amb esquizofrènia o amb psicòtics. Així ho trobarem el 99, setze anys de PP no havien servit més que per tenir-los tancats quan s'impulsà de bon de ver una reforma de salut mental a l'anterior legislatura, que s'atura de cop una vegada que els conservadors tornen al poder. Sra. Mascaró, ens diuen que ho faran, però el cert és que ho han aturat tot, totes les passes que portaven a millores significatives en aquest camp, iniciades amb l'anterior govern.

En segon lloc, es fa una gran festa commemorativa dels cent anys d'un model d'atenció mental basat en l'aïllament, basat en l'estigmatització de les persones amb malalties mentals, i com?, amb un psiquiàtric a ple rendiment i que l'any proper podrà complir els 101 anys d'existència consolidant una pauta d'atenció obsoleta per als malalts mentals. És igual per a la consellera de Salut que l'OMS fa més de trenta anys que insta els governs a la desaparició dels hospitals psiquiàtrics i que també l'OMS digui que els governs han de proporcionar atenció de salut mental dins els serveis sanitaris generals i

comunitaris. Al Govern, Sra. Mascaró, tot això li sona a música celestial, vull dir que li importa un rave, en definitiva.

També el 2007 podran fer jornades de portes obertes com les que han fet enguany, però igual que ha succeït enguany, Sra. Mascaró, els pavellons del Psiquiàtric romandran tancats, amb pany i clau. Endemés utilitzen l'Hospital Psiquiàtric com una fantàstica palestra per recuperar cada any un dinar de les faves, símbol del que no hauria de ser mai un recinte modern a començaments del segle XXI, Sra. Mascaró, sembla que som al XIX, encara menjant la faves del que eren les antigues diputacions.

La consellera Castillo a la seva compareixença i durant tot el 2006 ens ha promès que es posaria en marxa un hospital de dia a l'Hospital de Manacor amb quinze places, que començarien a treballar els equips de tractament per fer la inserció social i l'atenció domiciliària dirigida a l'atenció de malalts amb trastorns greus als seus domicilis, que s'obriria la unitat d'hospitalització greu infantil a l'Hospital de Son Dureta amb sis llits, que s'assumiria la unitat de salut mental infantojuvenil a Eivissa. Sra. Mascaró, ens han dit que es posaria, es començaria, s'obriria, s'assumiria, però què han fet després de 42 mesos? Res, la resposta és plana, encefalograma pla, res.

Per tot això, Sra. Mascaró, bé, sí, han obert un centre a Llevant d'infantojuvenil, sí, això sí que ho han fet, accions totalment desglossades, sense una planificació, aquí un centre, aquí un infantojuvenil, però res més.

Per tot això, Sra. Mascaró, li donam suport, com he dit al començament de la meua intervenció, a la proposició no de llei i també, i això és fonamental per a nosaltres, perquè els malalts i les seves famílies no es mereixen aquestes falses expectatives promulgades per aquest govern de dretes, ni les seves promeses sense cap fonament, ni les seves mentides reiterades una vegada ni una altra, ni tampoc no es mereixen aquest tracte tots els professionals consagrats a la salut mental que veuen amb una gran preocupació aquesta manca de consistència en les propostes d'un govern que viu de la propaganda i que fa malviure a uns ciutadans i a unes ciutadanes que estan malalts, que necessiten urgentment de respostes precises i sinceres i no necessiten més enganys. Per tot això, li donarem suport.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Salom. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Miquel Munar.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. M'adreçaré a la Sra. Mascaró, perquè així ho diu el Reglament i perquè de la resta, més val ni fer-ne cas. Faré un preàmbul, això sí, per a una consulta, quan va debutar aquest govern, a salut mental hi havia vuit mesos de llista d'espera, si es tractava d'un trastorn ansiós depressiu, la crisi de pànic ja estava garantida. Ara estam aproximadament entre un i dos mesos, si vostès són capaços de fer la comparació, veuran la diferència.

Fins ara duim 4 milions d'euros, no de pessetes, d'euros, de finançament que era una xifra que mai no s'hagués imaginat ningú. El nombre de places en tots els sentits s'ha augmentat, el nombre de professionals també, parlar de tot això és, amb tots els meus respectes, ...

Compartesc amb vostè, Sra. Mascaró, la preocupació que té per salut mental, li ho dic de cor i vostè ho sap, però l'anàlisi que vostè fa, amb tots els meus respectes, és la d'una persona que ve d'un grupet petit, ja li ho he dit altres vegades, vos donen cinquanta temes i no podeu aprofundir en cap, i si qui vos informa és un despatxat o un poc professional, el desastre està servit, perquè això no funciona així, Sra. Mascaró, això funciona de la següent manera.

Hi ha hagut un procés dins la salut mental que ha estat que primer s'havia d'assolir un model amb el qual estiguessin d'acord els professionals, si vostè fa història, jo la hi puc fer, no fa deu anys en aquesta comunitat hi havia enfrontaments entre professionals de la salut mental, uns volien un model, les restes de Basaglia, que tots els malalts al carrer i la llibertat i la pintura, n'hi havia uns altres que eren biòlogues i que el que volien era una altra cosa, i els conductistes caminaven per un altre indret. Una de les fites d'aquest procés, amb els quals va col·laborar l'antic govern d'esquerres i és molt d'aplaudir el treball que feren en aquest cas, va ser aconseguir que a poc a poc el procés dugués cap a un model comú avui acceptat, avui ja ningú no el discuteix, model comunitari, què vol dir això?, malalts aguts, hospitals d'aguts com a malalts normals, dins qualsevol hospital d'aguts; i unitats de salut mental dins els centres d'atenció primària com a malalts qualssevol, aquest és un model que ja ningú no discuteix i que funciona així.

Què passa amb els malalts mal anomenats crònics? Que són malalts que necessiten d'unes infraestructures sociosanitàries, i per això aquesta persona que està asseguda aquí a la meua dreta, que és la vicepresidenta, que es dona la paradoxa que és odiada per vosaltres i estimada per nosaltres, per la mateixa causa, vosaltres l'odiava perquè és eficaç, ràpida, intuïtiva, intel·ligent i feïnera, i nosaltres l'estimam per això, ...

*(Remor de veus a la sala)*

Perquè ha posat en marxa un sistema d'estudi, d'anàlisi i de planificació del que serà la pista de sortida del sociosanitari que vostès s'encaparroten a no voler conèixer, perquè vostès acusen la Sra. Castillo de ser una venedora de fum, i nosaltres, quasi quasi en lletres petites li deim que ven poc el que s'ha fet en salut mental, i és perquè té el bon gust de no voler publicitat i fer autobombo de la discapacitat mental. Però en realitat el que s'està fent és històric, perquè s'ha fet amb malalts aguts, dia 31 de desembre, dia 1 de gener, no sé quin dia s'inaugurarà l'Hospital d'Inca i hi haurà una magnífica àrea destinada a psiquiatria, on es rebran els darrers malalts aguts que queden dins el Psiquiàtric, que encara i són.

*(Remor de veus)*

Clar, és que com que vostès eren incapaços de fer-ho, perquè feien estudis i tornaven a estudiar i es prenién dues centràmines i continuaven estudiant, i arribaven a delirar de tant d'estudiar, però és que no feien res, estimats.

*(Aldarull a la sala)*

Per això aquesta dona ha posat en marxa una cosa que no hi havia a l'Hospital d'Inca planificada en principi, no hi havia, i vostès ho havien fet, una àrea de psiquiatria a l'Hospital d'Inca per acceptar el darrer sector que queda per integrar dins els hospitals d'aguts, i per això s'ha implementat amb una unitat de psiquiatria infantil perquè tots sabem que la prevenció és important, perquè no ens n'assabentam. L'àrea sociosanitària necessita col·laboració entre nivells, legislació, recursos humans, no es poden obrir pisos protegits si no hi ha una preparació dels professionals, i no hi era, aquesta senyora que seu davant jo, la Sra. Castillo, ha organitzat àrees de docència dins GESMA per preparar els professionals que podran atendre els malalts, perquè sense això, i aquest és el motiu del retard, el motiu del retard no és que no ho volgués fer, no és que no sapigués fer-ho, sinó que ho volia fer bé, preparar els professionals, preparar legislació, anàlisis prospectives, organització de serveis, organització de recursos humans, àrees de rehabilitació, formació i docència, tot això és el que és necessari i necessiten un temps per després poder desenvolupar.

El Pla d'estratègia, plans estratègics, tot això ho fan les persones que viuen en situacions límits, ve la guerra de Nicaragua i hem de fer coses rares, no, escolti, aquí es fa feina amb seriositat, amb tranquil·litat, s'hereta un passat que s'assumeix, i es projecta un futur, què és el que feim. Miri, hi ha un comitè tècnic format exclusivament per tècnics, es convoca el comitè tècnic que no s'havia convocat i es fa tot el procés natural perquè els professionals diguin el que han de dir, que no ho podien dir abans, perquè alerta, que no se'ns enfadin!, ara ho diuen i projecten. Per cert, han fet esment d'una associació que a un diari ..., aquesta mateixa associació està dins el comitè assessor de la consellera de Salut i consta en acta que tots la felicitaran per l'àrea estratègica o per l'estratègia que està traient, paradoxes de la vida d'anar un parell de mesos enrera.

La realitat d'avui, la realitat d'avui és molt clara. L'estratègia diu exactament cap on s'ha d'anar, cap on?, a implementar i continuar implementant, Sra. Mascaró. És veritat que no està tot fet, per favor, ningú no ven aquesta idea megalòmana que tot està fet, s'estan fent coses i, naturalment, se n'han de fer moltes més; i n'hi ha algunes que no es poden fer mentre no s'hagin començat les altres, això supòs que sou capaços d'entendre-ho, perquè si hi ha una àrea a l'Hospital Psiquiàtric actual que encara té malalts aguts, no els podem posar damunt un ametller per fer-hi una àrea de llarga estada, però està planificar, eh?, quan aquests senyors se'n vagin a Inca, allò es reconvertirà en un centre de llarga estada, i com que després ja no serà hospital perquè no hi haurà aguts, es dirà Agora i serà una ciutat sociosanitària, això ho saben tots els que són dins el sector i han volgut aprendre qualque coseta. La resta és vendre idees abstractes, "n'he agafades tres d'aquí i dues d'allà, he llegit el diari...", perquè hi ha una reflexió a fer.

Hi ha dues maneres de fer oposició, Sra. Mascaró. N'hi ha una que és llegir els diaris i fer política aquí -n'hem agafat una d'aquí i una d'allà-, i n'hi ha una altra que dona molt bon resultat, o almanco a la Sra. Castillo n'hi va donar, que és anar-se'n a peu d'obra, tenir mediadors informatius que fan feina allà i li diuen el que passa, i ella ve aquí i amb les seves

exposicions fa una notícia. És diferent crear una notícia a partir d'una realitat o agafar una cosa que surt en el diari i, mig figa, mig raïm, fer-ne política. Això és la diferència, i aquesta diferència tan abismal és la que fa que una oposició sigui constructiva i l'altra tiri fums, i trons, i no sabem cap on anam.

La salut mental, afortunadament, i digueu el que digueu, ha arribat a un punt que és més important claredat d'idees, malalts aguts com a malalts normals, no estigmatitzats ni totes aquestes barbaritats que es diuen, que ja estan més clares, que ja les sap qualsevol, malalts mentals aguts, la seva unitat de salut mental, quan tenen un brot agut als hospitals generals com qualsevol altre malalt, i els malalts que rebrots o que precisen estar llargs moments ajudats per professionals dins una àrea sociosanitària; però aquesta àrea sociosanitària no es podia fer amb estudis, perquè els estudis no fan res, estudien i estudien i estudien... S'han de fer a partir del que hi ha, del que diuen els professionals que s'ha de fer, i del que s'ha de fer, perquè aquí intervenen altres institucions, i des de la tasca d'aquest govern s'ha coordinat per haver-hi un sus que ja s'ha posat en marxa, primer preparant els professionals, preparant les infraestructures...

Fer plans de salut mental; si no hi ha infraestructures no serveix per a res. Les àrees sociosanitàries que vostès plantejaven, estudis i papers i papers que anaven i venien, no serveixen per a res. Si el Govern no fa una xarxa d'infraestructures, una àrea per alzheimer, una àrea per a discapacitats físics, una àrea per..., tot això són les infraestructures que després permeten posar en marxa el procés sociosanitari.

Si vostès són capaços d'entendre això, enhorabona; si no, amb sinceritat no els ho sé explicar millor. Gràcies.

*(Aplaudiments)*

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Munar. Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. I també moltes gràcies a Esquerra Unida i Els Verds i al Grup Socialista pel suport a aquesta moció. I ara avui crec que convé entretenir-nos una miqueta en tot el que ens ha dit el Partit Popular.

Salut mental, vuit mesos de llista d'espera quan va entrar el Govern; ara no n'hi ha, diu, ara no n'hi ha.

*(Intervenció inaudible)*

Un mes o dos. Per ventura és que ja ni els apunten, perquè no saben on els han de dur. No han creat ni una sola plaça nova. Demani-ho als professionals que hi treballen.

*(Continua la intervenció inaudible)*

No, també és cert que jo mai no estaré al seu nivell, cosa...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poc de silenci.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

...cosa que agraesc moltíssim.

*(Remor de veus)*

A veure...

EL SR. PRESIDENT:

Un poquet de silenci, per favor, tothom. Per favor, Sra. Mascaró, si és tan amable...

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Avui em permetré qualque llicència.

No ho faig bé?

EL SR. PRESIDENT:

Ho fa beníssim; són els altres, que no ho fan bé.

*(Rialles)*

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. A veure, els grans arguments del Partit Popular per rebutjar un calendari i sobretot finançament per a un pla de salut mental són, com que nosaltres som un grup petit, que ho presenta, no podem aprofundir en cap tema perquè, clar, en duim molts, eh?, i ve aquí i ens perdona la vida. Miri, jo no necessit que vostè em perdoni la vida, jo som dins un grup petit amb molt de gust, perquè jo defens unes idees i ja està, i no tenc majoria que em doni suport, però no passa res, n'hi ha d'altres, de grups petits. El que passa és que no tothom té les ambicions que teniu segons quins, perquè alguns tenen idees, altres teniu ambicions.

*(Remor de veus i petit aldarull)*

Després... Sincerament, Sr. Munar -i avui seré un poc grollera amb vostè-, jo sincerament crec que vostè projecta les seves pròpies fòbies i frustracions sobre els altres.

*(Més remor de veus)*

Jo, sincerament... Jo no m'hagués atrevit mai a dir-li-ho, però crec..., crec que ja està bé.

*(Aldarull a la sala)*

Crec que ja està bé. Jo no m'atreveria a diagnosticar-lo perquè vostès saben que jo només som mestra d'escola, no som metge, però..., ni tampoc donar-li consells, però açò és el que jo realment pens, i com que fa molt de temps que vostè ens diu el que pensa, crec que ja és hora de que sàpiga el que pensam, almanco jo.

*(Algunes rialles)*

L'Hospital d'Inca, no estava planificat... L'Hospital d'Inca fa 20 anys que està planificat; ens hem equivocat tots, qualque vegada, però a hores d'ara no està obert l'Hospital d'Inca. Per tant en aquests tres anys i busques...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

...no han creat ni una sola nova plaça de salut mental. Vostè em dirà el que voldrà però ho sap més bé que jo, el que passa és que li toca fer un altre paper.

Ara resulta que, els plans d'estratègia, els fan els que viuen en situacions límits. Que vivia una situació límit, la consellera, quan el va fer i després no el va presentar? Ah, no ho he entès; som jo la que no ho entenc, no és ell que ho explica malament, som jo la que no ho entenc.

*(Petit aldarull a la sala i remor de veus)*

Vós el vàreu anunciar, aquí, que la conselleria us ho havia dit, un pla estratègic de salut mental. El vàreu anunciar vós i ara resulta que només el fan els que viuen en situació límit. Hi devia haver una situació límit a qualque banda quan es va elaborar; després per ventura vostè els va dir això i li varen llevar allò de pla i es va quedar en estratègia. Per ventura era per això, que ara no es diu pla, Sr. Munar.

No tot està fet en salut mental. És evident, que no s'ha fet tot, no s'ha pogut fer tot aquesta legislatura del que tenien planificat. En salut mental, i vós ho sabeu tan bé com jo, no s'ha fet res. Ens parlau dels 4 milions d'euros que s'han gastat, de moltes coses... No s'ha fet res.

I miri, ens diu que hi ha dues maneres de fer oposició. També hi ha dues maneres d'oposar-se a l'oposició: argumentant amb tota una sèrie de punts sòlids el perquè es vota que no a les propostes de l'oposició, que és una manera, ho fan a vegades; i l'altra és treure un portaveu com vostè...

*(Rialles)*

...que ve aquí, pràcticament ens insulta, als altres, ens va dient que no som ningú, que som poqueta cosa, que no entenem res, que no som metges, sobretot...; tanta sort que vosaltres en teniu qualcun aquí dins.

*(Més rialles)*

Que no som metges..., a vegades fins i tot que no podem fer política, però ni un argument contrari a allò que hem demanat avui. Avui demanam un calendari i finançament per un document aprovat pel Partit Popular, aprovat pel seu govern; ni un argument en contra del perquè no hi ha calendari, del perquè no hi ha pressupost, i sobretot del perquè no pensem posar-n'hi. Són ben magres els seus arguments, també. No n'hem vist ni un, d'aquests. No ho sabem; sí que ho sabem, però vostè no ho vol reconèixer.

És ben trist que s'omplin la boca dels milions que es gasten en salut i que no vulguin posar damunt del paper què pensen que s'haurien de gastar -no ja que s'ho gastin-, què pensen que s'haurien de gastar en un problema com és la salut mental que anirà incrementant-se en un futur.

Moltes gràcies.

*(Remor de veus i alguns aplaudiments)*

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró.

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

22 vots a favor, 26 en contra, 3 abstencions, per la qual cosa queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

Senyores i senyors diputats, s'aixeca la sessió.

I els record que la Comissió d'Assumptes Institucionals..., idè d'aquí a 5 minuts ens podem veure a la Sala Verda, que hi ha la nostra presidenta.







**DIARI DE SESSIONS**

**DEL**

**PARLAMENT**

**DE LES**

**ILLES BALEARS**

---